9 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ!

Сьогодні виповнюється десять років Південному напрямові Прикордонних військ України, котрий охоплює Херсонську, Миколаївську, Вінницьку та Одеську області. ***На знімку:*** *наряд заступає на охорону державного кордону.*

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

№ 82 (2833) ▪ Середа, 8 травня 2002 року ▪ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

ЦЬОГО ДНЯ

▪ *1503 р. Історичні джерела вперше згадують про кобзарів.* ▪ *1892 р. У Києві — пуск першого в Росії і другого в Європі електричного трамвая.* ▪ *1921 р. Народився фотомитець Микола Козловський, Шевченківський лауреат.* ▪ *1936 р. У Львові розпочався страйк будівельників.* ▪ *1945 р. У Карлсхорсті під Берліном підписано Акт про беззастережну капітуляцію гітлерівської Німеччини.* ▪ *1953 р. Встановлено Всесвітній день Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.*

ТРОЄ

Ці троє ветеранів пройшли всю другу світову, від 1939-го по 1945-й. Солдатів з таким стажем у світі — що не рік, то менше. Вітаємо їх із священним Днем Перемоги. І хай доля буде до них прихильна. Оповідь про Миколу Самбурова, Федора Хропатого і Григорія Гаращенка (на знімку зліва направо) — на 8—9-й сторінках.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пам'ять

Ти пробач нас, солдате...

Цілий тиждень у березні 43-го, щоб вдруге не скуштувати «принад» фашистської окупації, пробирався на схід разом з частинами Червоної Армії, що відступали, харків'янин Валентин Гонтовенко. Де тільки й сили взялися в напівроздягненого і виснаженого підлітка, щоб подолати пішки 139 кілометрів фронтових доріг за сім днів. А коли майже знепритомнілий дістався Куп'янська, відразу потрапив у «гарячі» обійми енкаведистів. Підводи вибивали на допитах з 15-річного «поліцая» щиросердне «зізнання» в пособництві німецьким окупантам.

Від розстрілу «за зраду Батьківщини» врятував хлопця комісар загону, він і допоміг записатися добровольцем у місцевий винищувальний батальйон. За півроку служби в ньому «яструбок» Гонтовенко взяв участь у десятках операцій.

(Закінчення на 7-й стор.).

Дощі... засіяли впевненість

Цього року селяни Тернопільщини ще до травневих свят встигли засіяти ранні зернові та зернобобові культури, кинути у грунт майже половину насіння кукурудзи і картоплі. Дощовий тиждень останньої декади квітня дає надії не тільки на рясні сходи, а й на непоганий урожай.

Телемарафон «Пам'ять»

Майже тригодинне спілкування з ветеранами в Запорізькому обласному українському музично-драматичному театрі з прямою трансляцією по телеканалу «Інтер» стало виявом всенародної шани людям, котрі, захистивши нас під час страшної війни, нині потребують підтримки.

Цього року традиційний телемарафон «Пам'ять» проведено в рамках обласної акції «Відкрий себе добру». Десятки тисяч гривень, перерахованих підприємствами й організаціями регіону у фонд телемарафону, підуть на надання адресної допомоги ветеранам та інвалідам війни.

Керівництво парламенту обиратимуть у «пакеті»

Післясвяткова зустріч лідерів політичних партій і блоків, які подолали 4-відсотковий бар'єр на парламентських виборах, з Головою Верховної Ради попереднього скликання і керівником підготовчої депутатської групи тривала майже три з половиною години. Сторони домовилися з багатьох організаційних питань, але багато принципових моментів так і залишилися неузгодженими. Передусім стосовно розподілу керівних парламентських портфелів. Як повідомив на прес-конференції керівник підготовчої групи Адам Мартинюк, представники партій дійшли згоди з приводу відкриття і початку першої сесії, формування порядку денного, обрання тимчасових лічильної комісії та президії сесії, заслуховування доповіді глави попереднього парламенту та послання Президента України до Верховної Ради, порядку висвітлення сесії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Свято об'єднаної Європи

У країнах Європейського союзу 9 травня святкують як День Європи: саме цього дня 1950 року проголосив свою історичну декларацію тодішній міністр закордонних справ Робер Шуман. «Мир у світі не може бути збережений без докладання творчих зусиль, адекватних небезпеці, що існує для миру в усьому світі, — заявив він. — Об'єднавши разом основні виробничі процеси та створивши нову високу інституцію, чиї рішення з'єднають Францію, Німеччину та інші країни, що приєднаються, ми наблизимося до перших конкретних кроків для створення Європейського союзу, завданням якого є збереження миру». Промову Шумана вважають першим поштовхом до створення того, чим є нині ЄС. А святкування Дня Європи стає нині дедалі популярнішим і у країнах колишнього соцтабору, які перебувають на шляху інтеграції до союзу.

Хіба це місто?

Я вам пишу...

Мешкаю у центрі Тореза. Тільки зрозуміти не можу, за що йому дали статус міста. Адже в нашому так званому місті немає води і газу, немає діючих бань та телефонних автоматів. Вулиці не прибирають. Громадський транспорт не функціонує. Часто від'єднують електрику. Водночас я знаю села, де є всі ці «казкові зручності».

Василь ОСЕЛЕДЧЕНКО.

Торез
Донецької області.

Актуально

Автомобіль подешевшав

Напередодні першотравневих свят СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ» оголосило про зниження ціни на автомобіль «Л-1300». Укомплектований карбюраторним двигуном, відтепер він коштує 27 700 грн. (раніше — 28 290), а з інжекторною силовою установкою — 28 690 грн. (раніше — 29 290), **повідомляє наш власний кореспондент по Запорізькій області Олександр АБЛІЦОВ.**

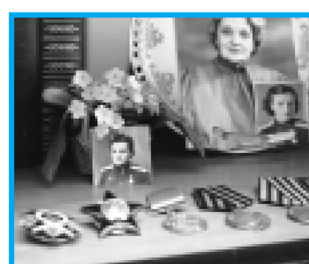

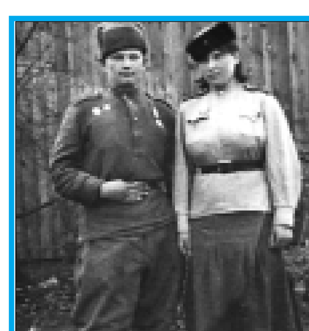

P. S. На будинку Міністерства оборони відкрито меморіальну дошку Миколі Ватутіну

Керівництво парламенту обиратимуть у «пакеті»

(Початок на 1-й стор.).

До обрання керівництва ВР, парламентських комітетів і розподілу депутатів за комітетами парламент працюватиме лише в сесійному режимі, без тижнів у комітетах чи округах. Офіційне закриття першої сесії відбудеться на декілька днів раніше, ніж зазвичай, 12 липня. Вирішено також, що вибори керівництва парламенту відбуватимуться «пакетно» (Голова ВР, його перший заступник і заступник), поіменним голосуванням картками. За словами А. Мартинюка, представники партій одностайно погодилися і з пропорційним розподілом посад у комітетах між фракціями.

Поки що дискусійним залишається питання кількості парламентських комітетів. Підготовча депутатська група запропонувала збільшити до 27, а представники партій і блоків наполягають залишити їх на попередньому рівні — 23 комітети і одна спеціальна контрольна комісія.

Досі не сформовано і депутатські фракції. Поки що спромоглися подати остаточні списки своїх фракцій лише комуністи і соціалісти. Хоча до 14 травня депутатські фракції чи групи мають бути складені офіційно. Не зійшлися і на мінімальній чисельності фракцій. Частина політичних сил наполягає, щоб до фракцій входило щонайбільше 14 депутатів, а підготовча група запропонувала щонайменше 19. На думку А. Мартинюка, ті партії чи блоки, які наполягають на зменшенні чисельності, побоюються, що з приходом у парламентські стіни їх партійні лави можуть значно порідіти і вони не матимуть своєї фракції, як, приміром, сталося з прогресивними соціалістами у минулій ВР. Не домовилися остаточно і про розміщення депутатів у сесійній залі, хто вестиме перше пленарне засідання після обрання тимчасової президії ВР. Пропонують навіть змінювати від сесії до сесії розташування на балконі представників преси, адже всім депутатам хочеться потрапити в телеоб'єктиви.

Утім, керівник підготовчої депутатської групи Адам Мартинюк все ще сповнений оптимізму. На його погляд, «незважаючи на складну політичну конфігурацію нинішньої Верховної Ради, вона буде працездатною». Щоправда, парламентська більшість буде лише ситуативна.

Юліана ШЕВЧУК.

«Херсонський транзит»: семеро одного ждуть

Притягнути до відповідальності голову територіальної комісії з виборів депутатів Херсонської облради Зінаїду Орлову мають намір депутати нового скликання. Збіг передбачений законом термін, а комісія, нехтуючи письмовою вимогою 25 депутатів, так і не призначила дати проведення першої сесії новообраної ради. «Навмисне зволікання голова комісії пояснює тим, що їй потрібен час для виписки тимчасових посвідчень обраним депутатам», — зазначив на прес-конференції з цього приводу депутат минулого та нинішнього скликань Петро Корнєєв. А представник аграріїв, котрих в обраді нині 20 осіб, Петро Лазник додав, що, за його спостереженнями, це робиться деякими особами, зокрема секретарем попередньої облради, зі сподіваннями на те, що крісло голови втрете посяде Валерій Третьяков, чий мандат суд визнав недійсним. Нагадаємо: Третьяков, балотуючись у Високопільському районі, посів лише п'яте місце, але завдяки «добровільним» відмовам від мандатів перших двох переможців був «піднятий» комісією до прохідного місця. Проте суд визнав такий «транзит» протизаконним. Обласна комісія не поспішає виконувати судове рішення, посилаючись на очікування роз'яснень від ЦВК та Верховного Суду України.

Алла БРУСИЛОВА.

Владу обрано. Попереду курортний сезон

Регіон

Новим головою Верховної Ради Криму 52 голосами обрано Бориса Дейча. За Леоніда Грача, прізвище якого, попри рішення Сімферопольського районного суду про визнання виборів у його окрузі недійсними, було внесене до бюлетеня, віддали свої голоси лише 22 депутати. Головою Ради Міністрів автономії замість Валерія Горбатова, котрий став народним депутатом України, обрано Сергія Куніцина. Отож Компартія перестала бути на півострові правлячою. На останньому мітингу лідер комуністів Леонід Грач попрощався з виборцями і заявив, що працюватиме у парламенті України доти, поки на півострові не призначать повторні вибори у 25-му окрузі. Він знову має намір балотуватися до ВР АРК.

Тим часом Верховна Рада Криму планує сконцентрувати свою увагу на формуванні президії, прийнятті бюджету автономії та успішному проведенні курортного сезону.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Заклики та обіцянки

На Першотравень у більш як 800 населених пунктах країни відбулося 1595 офіційних масових заходів, присвячених Дню міжнародної солідарності трудящих, в яких узяло участь 1,4 мільйона осіб. Найчисельніші вони були в Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Кіровоградській, Луганській, Полтавській, Харківській областях і в Криму.

У деяких регіонах, поки представники Комуністичної партії, ПСПУ та інших лівих сил закликали до боротьби проти існуючого режиму й об'єднання в опозицію, місцева влада, організувавши святкові заходи, обіцяла забути про практику невиплати заробітної плати і забезпечити такі темпи зростання зарплати, які перевищували б темпи інфляції.

Першотравень організованими походами також відзначили активісти партій, що входять до блоку «За єдину Україну!», Соціал-демократична партія України (об'єднана), «Яблуко», СПУ.

Конкретною справою відзначили Першотравень ліві сили Львова. Напередодні Дня Перемоги вони навели порядок на Пагорбі слави, де поховано бійців Червоної Армії, назвавши цей захід толокою.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

День пам'яті безвинно убієнних

Трагедія Биківнянського лісу — одна з найчорніших сторінок в історії України XX століття. Тут під віковічними соснами лежать десятки тисяч жертв тоталітарного режиму. Безвинно убієнних неможливо забути, вбивць неможливо простити — заради минулого, а ще більше заради майбутнього.

У неділю, 12 травня, Київська міська організація Товариства «Меморіал» імені Василя Стуса проводить у Биківні вже традиційний день пам'яті. О 12 годині на могилах безневинних жертв відбудеться панахида, яку відправлять священики традиційних українських церков. На день пам'яті запрошено Президента, Прем'єр-міністра, голову Київської міської держадміністрації, народних депутатів, представників дипломатичних місій, політичних партій і громадських організацій столиці.

Київський «Меморіал» запрошує всіх небайдужих вшанувати пам'ять закатованих бранців ненаситної системи. Від станції метро Лісова до биківнянських поховань учасників жалобної церемонії перевозитимуть чотири спеціальні автобуси, які курсуватимуть з 10-ї до 13-ї години. З 14-ї до 16-ї автобуси здійснюватимуть протилежний маршрут.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Подяка

Правління Київського міського благодійного фонду підтримки народних депутатів України та членів їх сімей імені В. Гетьмана висловлює вдячність заступнику Голови Верховної Ради України Гавришу Степану Богдановичу за підтримку та практичну допомогу протягом року у благодійній діяльності Фонду.

Анатолій Кінах зробив вибір

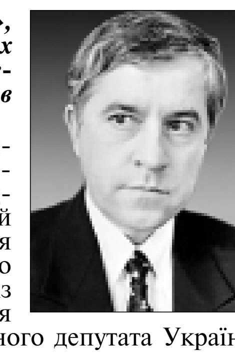

Один з лідерів блоку «За єдину Україну!», Прем'єр-міністр країни Анатолій Кінах відмовився від мандата депутата Верховної Ради і має намір далі працювати в уряді.

У заяві, текст якої розміщено на офіційному сайті Кабміну, А. Кінах зазначає: «Усвідомлюючи всю повноту персональної відповідальності за соціально-економічний розвиток країни, необхідність забезпечення ефективної діяльності органів державного управління, я, в цілковитій відповідності із законодавством України, прийняв рішення відмовитися від почесного мандата народного депутата України на користь професійної роботи в уряді».

Разом з прем'єром залишаються на своїх постах віце-прем'єр-міністр Володимир Семиноженко і міністр освіти Василь Кремень, котрі також відмовилися від мандатів народних депутатів, **повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна».**

Місцеве самоврядування

Бажаючих правити містом побільшало

Чотирнадцять кіровоградців виявили бажання стати керівником міста.

Таку кількість претендентів на посаду міського голови зареєструвала напередодні свят Кіровоградська територіальна (міська) виборча комісія. Порівняно із попередніми виборами, претендентів побільшало — 31 березня таких було одинадцять. П'ятеро вирішили випробувати долю вдруге.

Цікаво, що серед зареєстрованих кандидатів відсутнє прізвище першого заступника міського голови Михайла Цимбаревича, який на виборах 31 березня здобув найбільшу прихильність кіровоградців, значно випередивши свого найближчого конкурента.

Одразу після рішення територіальної комісії про проведення в Кіровограді повторних виборів Михайло Цимбаревич заявив журналістам, що не вирішив остаточно, чи братиме в них участь. Про причини, які змусили його відмовитися від боротьби за крісло міського голови, Михайло Цимбаревич поки що не казав.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Патова ситуація

Уже втретє зібралися на сесію новообрані депутати Менської районної ради, але так і не змогли обрати голову. Симпатії 78 народних обранців щоразу діляться практично порівну. Частина їх хоче, щоб цю посаду обіймав, як і в попередні роки, Віктор Олійниченко. Він був до головування у раді головою райадміністрації. Це, схоже, при новому розкладі у депутатському корпусі, який нині досить сильно представлений місцевим адмінресурсом, заважає йому посісти керівне крісло. Представники районної виконавчої влади висунули на сесії своїх альтернативних кандидатів на посаду голови райради —спочатку заступника голови райадміністрації Григорія Бирюка, а останнього разу—навіть голову райадміністрації Михайла Кота. І хоч останні набрали під час таємного голосування від двох до п'яти голосів більше за свого конкурента, все-таки цього не вистачило.

Наступна сесія райради намічена на 16 травня.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Вимагали відкрити сесію

У призначений день — 30 квітня — перша сесія новообраної Тернопільської обласної ради не відбулася. Голова обласної виборчої комісії Петро Пашник пояснив, що напередодні 62 депутати написали заяви з проханням перенести сесію на 14 травня, мотивуючи це зміною керівництва облдержадміністрації і необхідністю узгодити кандидатури на голову облради. Прихильники блоку «Наша Україна» і її представника — народного депутата України і депутата облради Ярослава Джоджика влаштували пікети, вимагаючи відкрити сесію, але це не допомогло. Після тривалих переговорів першу сесію перенесли на 3 травня. На цей раз сесія відбулася. Однак сподівання Ярослава Джоджика посісти крісло голови облради не виправдалися. За нього проголосувало 42 депутати, а за Анатолія Жукінського, якого підтримував новопризначений голова облдержадміністрації Іван Курницький, — 57.

Новий голова облради не новачок у владних колах. Він був першим заступником голови облдержадміністрації. Але з попереднім керівником області Василем Коломийчуком не спрацювався.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Тернопіль.

День Перемоги

До рідної хати в селі Бровахи, що на Черкащині, з фронту повернулися всі десять синів матері-героїні Євдокії Лисенко. Нині серед живих їх залишилося тільки троє.
***На знімку:** брати Лисенки з рідними в 1970 році.*
Фото з архіву Національного музею Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років.

«Зоряна естафета»

стартувала в Рокитнівському районі на Рівненщині. Ветерани об'їжджають усі військові поховання часів Великої Вітчизняної війни, вшановують пам'ять загиблих, зустрічаються з молоддю. Після цього — солдатський обід біля похідної кухні і традиційні сто грамів за Перемогу, за бойових побратимів. Усі пам'ятники та прилеглі до них території впорядковані, бо мешканці району трепетно ставляться до цих святих місць.

На «Ниві» за злочинцями

По новенькій «Ниві» одержали напередодні Дня Перемоги Дубровицький, Зарічненський, Володимирецький, Рокитнівський райвідділи УМВСУ в Рівненській області від народного депутата України Олександра Абдулліна. Це відчутна допомога правоохоронцям, транспортні засоби яких нерідко поступаються тим, якими користуються злочинці. По «Ниві» вручено також Зарічненській та Рокитнівській центральним районним лікарням.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння Чижу І. С. почесного звання «Заслужений журналіст України»

За вагомий особистий внесок у державне будівництво, розвиток українського інформаційного простору присвоїти почесне звання «Заслужений журналіст України» ЧИЖУ Івану Сергійовичу — Голові Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
30 квітня 2002 року.
№ 422/2002

Івану Чижу — 50 років

Колектив «Голосу України» щиро вітає голову Держкомінформу, народного депутата України кількох скликань Івана Чижа з першим 50-річчям.

Голосоукраїнцям особливо приємно вітати з ювілеєм нашого давнього друга й автора, бо ми однієї крові — журналістської. Попутного й надійного Вам вітру, Іване Сергійовичу. Многая літа!

Голосоукраїнці.

Будівельники працюють і в борг

Чотирьом жителям Житомирщини — учасникам ліквідації аварії на ЧАЕС — потрібно терміново робити хірургічні операції. Це потребує значних коштів. Як запевнив заступник голови облдержадміністрації Сергій Ворощук, їх, звичайно ж, знайдуть. А «шукати» довелося тому, що на початку року гроші з держбюджету спрямовувалися здебільшого на фінансування захищених статей чорнобильської програми. А от спецмедзабезпечення опинилося в переліку незахищених статей.

Нуль гривень було виділено в першому кварталі й на фінансування чорнобильської будівельної програми. Але будівельники, на відміну від світил медицини, погоджуються працювати і в борг. Тож тривало спорудження низки об'єктів, передусім лікувальних закладів і житла для переселенців. Хоч як прикро, але відселення із забруднених територій на Житомирщині досі не закінчено.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Фотофакт

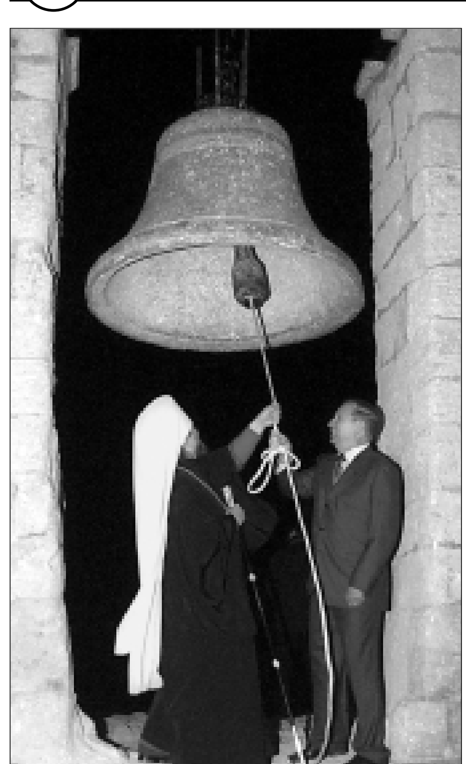

***На знімку:** Президент України Леонід Кучма і кримський архієпископ Лазар б'ють у дзвін церкви Святого Володимира під час святкування Великодня у Херсонесі.*

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Пам'ять

■ Луцьк

Вдруге побралися по-справжньому

Святкування чергової річниці Великої Перемоги для 75-річної Анастасії Антонівни Огороднікової майже збіглося в часі з днем народження. І щоразу в колі друзів іменинниця згадує воєнне лихоліття, коли вона — випускниця школи — змушена була зі студентської лави поринути у вир боротьби.

Криваву заграву війни Анастасія, яка мешкала у невеличкому містечку Ірша неподалік Житомира, побачила відразу після випускного балу. Ворожі літаки бомбили рідну землю. А через тиждень її родина вже переховувалася у навколишніх селах. Якось юнка на лісовій дорозі зіткнулася з німцями. Вершники з автоматами за плечима випитували в неї, де переховуються червоноармійці. Отоді Настя здійснила свій перший подвиг: знайшла у лісовій гущавині поранених вояків і попередила про небезпеку. А потім, пробираючись потаємними стежками, носила пораненим воду, їжу й одяг.

На початку 1943 року Анастасія пішла в партизани. Неподалік Вінниці, де була ставка фюрера, дівчина ходила селами і збирала відомості про розташування ворожих частин. Зв'язкова потайки діставалася до з'єднань Ковпака і Федорова. Та найважчим видався розвідрейд через фронт. Разом із подругою Оленою Безпалюк несли план укрірайону. Вирушили в путь, обв'язавшись гранатами. Їх кільця прив'язали до рук. Піднімеш угору — гранати вибухнуть. З цим смертоносним багажем партизанки потрапили в оточення. Три доби вичікували в болоті. Німці вже натрапили на них. Отоді молода Олена Безпалюк, зі сльозами обнявши подругу, пішла "здаватися" ворогові. Вийшла на дорогу до карателів, підняла руки вгору... Пролунав вибух... Завдяки цій самопожертві подруги Анастасії вдалося вирватися з ворожого кільця і дістатися до своїх.

Відтоді вона у складі легендарної 8-ї стрілецької орденів Суворова і Кутузова Ямпільської дивізії форсувала Дніпро, звільняла Чорнобиль і дійшла аж до Чопа. Біля містечка Надвірної на лісовій дорозі її наздогнав фашистський літак-одинак. Авіабомба впала за кілька метрів від неї. Від вибухової хвилі Анастасія знепритомніла і пролежала в багнюці майже дві доби. Випадкові солдати відправили дівчину до госпіталю з діагнозом «черепно-мозкова контузія».

Там, на лікарняному ліжку, з нею трапився надзвичайний випадок. Німецьку дівчину пожалів ставний офіцер — тоді вже герой війни. Він формально взяв Анастасію заміж, щоб її чимшвидше евакуювали. Настя лежала непритомна і, звісно, не знала про це. Лише згодом, у далекому Тбілісі, відкрила паспорт і зойкнула. А після Перемоги все-таки відшукала свого «чоловіка», зазирнула у вічі і... закохалася. Отоді й зіграли весілля по-справжньому.

По війні подружжя подалося в Алма-Ату. Анастасія Антонівна працювала економістом, не раз обирали її депутатом міської, районної та обласної рад. А після смерті чоловіка переїхала на Волинь, де вже майже два десятиліття є активісткою обласної ради ветеранів Великої Вітчизняної війни. І нині «випускниця війни», незважаючи на поважний вік, доглядає інвалідів, захищає права героїв і свідків воєнного лихоліття, *повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.*

■ Фотофакт

***На знімку:** моряк ВМС України упорядковує могили на кладовищі комунарів у центрі Севастополя.*

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Телефонна картка — перепустка до Інтернету

Акції

Перший в Україні Інтернет-кіоск встановили в Київському коледжі зв'язку. Ця розробка ВАТ «Укртелеком» на кшталт банкомату дає можливість входити до глобальної мережі за допомогою звичайної телефонної картки.

Фахівці запевняють, що з цим кіоском зможуть працювати діти і дорослі, що не мають навичок роботи з персональним комп'ютером. «Мишку» та клавіатуру тут замінює сенсорний кольоровий екран. Він витримує удар пляшкою. Але щоб знайти сайт, відправити електронну пошту тощо, досить торкнутися пальцем зображення клавіші чи символу на екрані. Звуковий супровід забезпечує вмонтований динамік. Проте повного набору функцій в апараті ще немає. Скажімо, на дискету потрібну інформацію не перепишеш. Але згодом можливості розширяться, приміром, з'явиться відеокамера.

Одна хвилина роботи Інтернет-кіоску коштує шість копійок в бізнес-години та три копійки у вихідні, свята й вночі. А поблукати сайтом «Укртелекому» можна безкоштовно.

— Тут стає вигідніше черпати найсвіжішу інформацію, ніж в Інтернет-кафе, де година коштує п'ять гривень, — каже другокурсник Антон Щербина. — Використовуємо Інтернет під час підготовки до сесій, листуємося по електронній пошті з друзями...

Згодом такий сервіс (його принаймні в СНД немає) запровадять у столичних вузах, на центральному залізничному вокзалі, в аеропорту «Бориспіль». А до кінця року мережа кіосків охопить обласні центри, а також курортні місця.

— Основна ідея нашої бізнес-акції — зробити Інтернет доступним для кожного громадянина, — каже голова правління ВАТ «Укртелеком» Олег Гайдук, який пообіцяв у майбутньому зниження тарифів.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Святий Серафим із дитинства

Андрій Васильович Пархоменко — художник. І іконописець. Якщо для багатьох це мода, то для Пархоменка — визначеність долі. Про це — уривок із спогадів, який передав художник для нашої газети.

...Я народився у селі Козари на Чернігівщині. Свого часу тут була економія Мусіна-Пушкіна, внука того самого графа, який відкрив «Слово о полку Ігоревім». Через село пролягала дорога на Київ. Цією дорогою йшов колись до Лаври 17-річний прочанин із Курська Прохір Мошнін. У Києві його благословили порадою: йти до Саровської пустині. Прохір тією дорогою пішов у Саров, де прославився як преподобний старець Серафим і сотворив багато чудес. Під час навали Наполеона він сто днів стояв навколішки і молився про спасіння вітчизни.

...1942-й — я пам'ятаю той рік свого дитинства до дрібниць. Першого вересня батько повів мене до першого класу. Школа в нас була дуже гарна. Висока, з великими вікнами, мармурові сходи, широкий коридор з кахельною підлогою. Нам видали тоненькі букварі в білій обкладинці, а також навчали німецькій мові. Батьки були на роботі, і я після школи йшов до дідуся та бабусі. Там простір — можна залізти на піч, а по драбині потрапити на горище, де на жердинах висіли кожухи й кожушанки, козацькі киреї, башлики, вишиті сорочки та багато різної всячини. У великій кімнаті стояв довгий стіл, накритий домотканою скатертиною, а в кутку, в кролевецьких рушниках, висіла ікона Бога-отця спасителя небесного, намальована на темній дошці з позолотою. На поличці стояли у ряд ікони святих, їх бабуся знала всіх. Там було зображено і святого старця Серафима. Він подавав їжу великому ведмедеві.

А 11 березня 1943 року не стало ні моєї красивої школи, ні любих дідуся та бабусі, ні тихого села Козари. Усього за один день карателі спопелили село та розстріляли 4800 його мешканців. Трупи убитих були скрізь: на дорогах, городах, у сараях, хатах, у церкві. Цей варварський наказ віддав німецький генерал Хойзінгер. Лише через тиждень районний комендант дозволив поховати вбитих. Ховали довго. Не було ані домовин, ані хрестів, усіх звозили до одної ями. Я ніколи не забуду обличчя матері, коли вона кожного дня поверталася з тих похорон. Сліз уже не було, вона вся тремтіла. Не відшукала вона серед убитих ані свого брата, ані матері, ані сестер, ані братів, де вони зустріли смерть — ніхто не міг сказати.

Німці забороняли будувати будь-що на місці спаленого села. Весь 1943 рік, до приходу Червоної Армії, ми жили у Носовці, у хаті Матвія Ляшенка, котрий дав нам притулок. Він був віруючим і знався у вірі. В кімнаті, де вони жили з дружиною, горіла лампада, у кутку багато ікон. Між ними була ікона Серафима Саровського, який молився.

...Восени 1954 року із Києва мене взяли до армії. Товарняк з новобранцями взяв курс на Схід. Їхали довго. Куди везуть? І ось несподівано, вночі, з-за лісу з'явилося все у вогнях красиве місто. Більшість будов церковного призначення. Це була Саровська пустинь, Саров, який у 40-і роки перейменували на Кремлів (потім Арзамас-16), і тільки в середині 90-х Єльцин повернув місту його колишнє ім'я.

Колись отець Серафим пророкував, що в ці місця прийдуть іновірці й створять «чорну силу небачених розмірів». Так і сталося: Саровську пустинь було обнесено колючим дротом, у 40-і роки тут з'явився науковий центр, він є й дотепер. Тут створено першу радянську атомну бомбу, — і водневу, і нейтронну.

Саме сюди я й потрапив служити! Після «учебки» нас розподілили у полки. Мене — в окремий батальйон, на околиці міста, в лісі. Три роки на одному місці!

У 1956 році країна готувалася до виборів до Верховної Ради СРСР. Скрізь відбувалися зустрічі з кандидатами в депутати. Наш полк мав найбільший зал для глядачів. Туди, на зустріч з кандидатами, привели солдат із найближчих частин. У президії були люди з наукового центру, видатні вчені-фізики: Юлій Харитон, Анатолій Александров, Ігор Курчатов. Які видатні постаті стояли біля колиски «чорної сили небачених розмірів»! Звичайно, тоді всі вони мали по 2—3 прізвища для конспірації. Втім, нам, простим солдатам, ані справжнє, ані вигадане (Курчатов-Бородін чи Сахаров) прізвище тоді ні про що не казало. Справжні прізвища ми дізналися значно пізніше.

Одного з тих людей у Сарові я бачив частіше за інших і навіть ввічливо з ним вітався. Запам'ятав на все життя його посмішку, бороду, крислатий капелюх. А потім, наприкінці 1957 року, в Лондоні проходив міжнародний симпозіум учених-фізиків. Про це писала газета «Правда». На її першій сторінці я побачив фотографію Ігоря Курчатова, і тільки тоді зрозумів, з ким три роки ввічливо вітався у центрі міста Сарова.

...А отець Серафим казав: Бог є вогонь, який зігріває серця, і якщо відчуєте у серцях своїх холод від диявола, то звернімося до Господа, і від лиця теплоти відійде холод доброненависника.

Андрій ПАРХОМЕНКО.

Він народився хліборобом

Микола ВЕЧЕРА,

В усі часи люди спрямовують свої погляди на тих і до тих, хто визначає і уособлює собою державний курс чи законодавчу владу, регіональну чи галузеву політику. Такою людиною є почесний голова правління ЗАТ «Агропромислова корпорація «Зоря», заслужений працівник сільського господарства УРСР, двічі Герой Соціалістичної Праці, народний депутат України Володимир Антонович ПЛЮТИНСЬКИЙ. Цими днями він відзначає своє 75-річчя.

Народився Володимир Антонович на Хмельниччині в селі Борисові Ізяславського району. Постійні нестатки в сім'ї, де батьки виховували п'ятеро дітей, тяжка, виснажлива праця — той соціальний та політичний клімат, в якому формувалися його світогляд, розуміння людських цінностей, погляди на сучасне та майбутнє співвітчизників.

Сільська школа, чорні дні німецької окупації, партизанський загін, поранення, післявоєнне лихоліття, відбудова колективного господарства — ось життєві етапи його дитинства, юності та громадянської зрілості. Формуванню його як фахівця високого рівня сприяла багаторічна праця у господарстві.

Йому дісталася складна ділянка роботи — на початку 60-х років, завоювавши довір'я односельців, у свої двадцять з чимось років очолив один із колгоспів на Рівненщині. Допомагав їм долати труднощі, заглянути у день прийдешній і сподіватися на краще.

Володимир Антонович збирав господарство по крихтах. Працював до сьомого поту. Все найкраще, корисне, що вдалося побачити, запозичити з досвіду передовиків, Володимир Антонович, як та бджола, ніс до свого вулика — рідного господарства.

Завдяки своїм професійним здібностям і досягненням, таланту, наполегливій праці він став відомим не тільки в Україні, а й за її межами. І заслужена слава не примусила себе чекати — 1971 року його було удостоєно звання Героя Соціалістичної Праці, а 1986-го —вдруге.

Кероване ним господарство, розширюючи земельні площі, розвиваючи переробну промисловість, переросло в багатогалузеву агрофірму «Зоря» — з заводами продовольчих товарів і комбікормовим, м'ясокомбінатом, тепличним господарством тощо. Сьогодні це вже закрите акціонерне товариство, що має вісім тисяч гектарів землі, на якій щороку збільшується виробництво продукції полів і ферм, а локомотивом розвитку економіки є вирощування пшениці і кукурудзи. Позиція до розвитку сільського господарства в нього не змінювалася і не зміниться залежно від обставин, політичної погоди або комусь на догоду. Вже протягом двох десятиліть успішно працює у сфері виробництва і формування ринку насіння кукурудзи для забезпечення внутрішніх потреб сільгоспвиробників областей Полісся та Лісостепової зони.

Господарство «Зоря» і його голову В. Плютинського знають і в країні, і в світі — він народний депутат України вже сьомого скликання, почесний академік Української академії аграрних наук, член-кореспондент Міжнародної кадрової академії. Володимир Антонович — патріот рідної землі, фахівець своєї справи, якою захоплений і яку добре знає. Він каже, що слід на землі залишити нелегко, а коли ідеш по ній непомітно, начебто не торкаючись, то, звісно, земля і не відчуває твого існування. Сільське господарство він знає досконало. Якщо кажуть, що хліборобами не народжуються — ними стають, то в даному разі можна сказати протилежне. Ця людина народилася хліборобом і своїм життям та працею доводить це щоденно.

Микола ВЕЧЕРА,
Яків НАДКРЕНИЧНИЙ.

Медаль «За відвагу» № 595416

Торішнього літа киянин Ігор Мегедь зібрався провідати разом з батьком його рідне село Раковичі, що у Макарівському районі на Київщині. Дорогою підібрали місцевого жителя. Розговорилися. Той виявився родом із невеличкого села Лисиця неподалік Раковичів. Він розповів, що біля цих сіл восени 1943 року велися жорстокі кровопролитні бої, в яких загинуло багато радянських воїнів. І що ву селі Лисиця є ще живі очевидці тих трагічних подій.

Ігоря Мегедя, 37-річну молоду людину, тема війни хвилювала зі шкільних років. Був він юним слідопитом, вивчав і збирав літературу про бої за Україну. Тож не вагаючись, завернув у село Лисиця.

Сімдесятивосьмирічна його жителька Лідія Людвиківна Ольшевська добре пам'ятала ті запеклі бої і навіть показала кілька місць, де селяни ховали полеглих воїнів.

— Коли німці відступили, — розповіла вона, — на полі лежало багато вбитих бійців. Серце розривалося від горя. Мені було тоді 19 років. Цілу зиму ми підбирали тіла і підводою звозили до трьох великих воронок...

Ця моторошна розповідь не давала спокою киянину. Вразила вона і полковника у відставці, голову Київського міського історико-патріотичного клубу «Пошук» Георгія Ясєва, до якого звернувся по допомогу Ігор Мегедь. Було вирішено організувати пошукову експедицію. Її очолив досвідчений у таких справах голова правління організації «Пошукове товариство імені Героїв оборони Києва» Владислав Волошин.

Розкопки почали 22 вересня минулого року. В одному похованні було віднайдено останки 72 полеглих солдатів, а також особисті речі: портупею, казанок, дві ложки, зітлілу солдатську книжку.

Ігор Мегедь, ретельно перебираючи теплу землю, раптом намацав шматок металу. Виявилося, що це була медаль «За відвагу». Почистивши її, пошуковець побачив номер — 595416. Того ж дня Мегедь надіслав листа до міста Подольська, що під Москвою, де зберігаються архіви колишнього Міністерства оборони СРСР, з проханням повідомити, хто був нагороджений цією медаллю.

Відповідь не забарилася. Медаллю «За відвагу» № 595416 12 жовтня 1943 року було нагороджено командира 7-го відділення 3-го батальйону 1180 полку 350-ї стрілецької дивізії сержанта Кузнєцова Дем'яна Григоровича, призваного до армії з села Самаркіно Алексеєвського району Чкаловської (нині Оренбурзької) області. Загинув він у листопаді 1943 року.

Пошуковці надіслали телеграму до Оренбурзького облвійськкомату з проханням відшукати родичів відважного воїна, щоб запросити на жалобну церемонію перепоховання героїв.

З усього роду Кузнєцових, повідомляли оренбуржці, залишився двоюрідний брат солдата Геннадій Кузьмич Кузнецов капітан у відставці, пенсіонер, який мешкав у сусідньому селі Загладіно. Він і приїхав на запрошення макарівців.

— Дем'ян, — розповів двоюрідний брат полеглого героя, — у 1941 році закінчив десять класів. Був високий і гарний юнак, дуже подобався дівчатам, бо ще й прекрасно грав на гармошці.

Проводжали Дем'яна в армію усім селом. За козацьким звичаєм прибув він на призовний пункт на баскому коні. Виповнилося тоді йому 17 років.

У 1943 році батьки одержали «похоронку»: їх син загинув в Україні, а де могила — невідомо.

На сільському цвинтарі, де поховані родичі Дем'яна, зробили могилку, поставили хрест, прибили дощечку з ім'ям Дем'яна. Сюди приходила мати, щоб пом'янути й оплакати сина. Нині батьків уже немає...

Село Лисиця — лише 16 дворів та три десятки старих людей. Макарівська районна влада вирішила перепоховати останки воїнів у великому селі Борівка. Але бабусі не дозволили: «Де солдати полягли, там нехай будуть і поховані. А як заберете, то разом з нами».

Довелося поступитися. На перепоховання прибув і учасник тих боїв киянин Олександр Коломієць. Він розказав, що тут 26 листопада 1943 році наші стрілецькі частини зіткнулися з моторизованим танковим полком «Фюрер» німецької танкової дивізії «Райх». У жорстокому нерівному бою загинуло багато наших солдатів.

— Так і лежали під відкритим небом, поки земля не розмерзлася. Аж тоді ми їх засипали... Дуже багато було молодих, — продовжувала розповідати старенька Лідія Ольшевська.

Після урочистостей, прощального салюту Геннадій Кузьмич узяв з братської могили в торбинку святої української землі, щоб у рідному селі висипати її на могилу батьків воїна.

Ольга ІВАНЕНКО.

За козацьким звичаєм прибув він на призовний пункт на баскому коні

Влада має бути підзвітна

Ще одним кроком до створення в Україні громадянського суспільства стало прийняття проекту Програми розвитку ООН «Доброчесність на практиці: на шляху до громадської підзвітності та забезпечення прав людини». Розрахований на три роки проект вартістю два мільйони доларів упроваджуватиметься в життя секретаріатом Верховної Ради України, офісом Уповноваженого з прав людини та Рахунковою палатою України. Програма має змінити традиційну підзвітність насамперед на регіональному і місцевому рівнях. Згідно з принципами демократії єдиний носій влади — народ, тож саме він має контролювати діяльність державних органів. Для реалізації цього передбачено створити у регіонах представництва Омбудсмана та Рахункової палати, інфраструктури для забезпечення захисту та реалізації прав людини і підтримки грамотного оскарження громадянами порушених прав, встановлення процедур звернення до владних структур на всіх рівнях. За допомогою цих заходів планується не тільки зменшити рівень корупції, а й зробити виконавчу вертикаль влади відповідальнішою та орієнтованою на безпосередні потреби громадян.

Задіяні в проекті офіс Уповноваженого з прав людини та Рахункова палата хоч і створені парламентом, але є абсолютно самостійними конституційними органами. Раніше контакт між усіма установами відбувався переважно на двосторонній основі. А програмою передбачаються сумісні заходи, які мають поліпшити систему державного управління та контролю за нею з боку суспільства. За словами Уповноваженого з прав людини Ніни Карпачової, програма-максимум проекту — «наблизити суспільство до влади, а владу зробити прозорішою для громадян».

На першому етапі втілення проекту головну роль приділяють Верховній Раді, яка повинна надати цій програмі законодавче підгрунтя. Парламент має розробити процедури, що Україна до цього часу не мала. Одним з основних, на думку Карпачової, є момент демонстрації владою здатності до співпраці за партнерської допомоги Організації Об'єднаних Націй.

Олег ДЕНИСОВ.

Новий старий президент Франції Жак Ширак призначив сенатора Жан-П'єр Раффарена ***(на знімку)*** *новим прем'єр-міністром країни. У політику Раффарен прийшов 1976 року. Працював на посаді прес-секретаря в одному з міністерств, помічником мера невеличкого міста на заході Франції, був членом Європейського парламенту. 1995 року його обрано генсеком консервативного «Союзу за французьку демократію», а після його розпуску став віце-президентом партії Ліберальної демократії.*

Фото АП.

Голландці в шоці

Лідера ультраправої партії «Життєздатні Нідерланди» 53-річного Піма Фортейна вбито в понеділок, коли він виходив з будівлі телерадіоцентру. Вбивство Фортейна стало першим у сучасній історії Нідерландів збройним замахом на політика. У цьому зв'язку було оголошено про перенесення парламентських виборів у Голландії, раніше призначених на 15 травня.

Ультраправій партії багато хто пророкував перемогу на парламентських виборах і проводив паралель між Фортейном та французьким політиком Ле Пеном, який вийшов у другий тур президентських виборів. Центральною темою передвиборної кампанії Фортейна стала пропозиція припинити імміграцію з таких країн, як Туреччина та Марокко, він також виступав за «чистоту голландської нації» і не приховував своєї нетрадиційної сексуальної орієнтації.

Ситуацію в країні місцеві політологи характеризують як шок. Ніхто не чекав, що екстремістськи налаштовані опоненти правих вдадуться до таких дій. Тим часом поліція повідомляє, що підозрюваного затримано. Влада стверджує, що вбивство скоєно спонтанно. Вбивця, ймовірно, почув виступ кандидата правих по радіо і зустрів його зі зброєю в руках на виході з радіостанції.

Яна ОСАДЧА.

В Албанії журналістів не вбивають

Незважаючи на критику та заклики, що лунають з боку міжнародних структур на адресу України, ситуація зі свободою слова в країні досі так і не поліпшилася, заявила співробітниця міжнародної правозахисної організації «Репортери без кордонів» Ненсі Айзенсон. На її думку, в Європі подібна ситуація, коли журналісти постійно змушені ризикувати життям, спостерігається, крім України, лише в Росії та Білорусі, в Іспанії, де журналістам загрожує екстремістська організація ЕТА, та в Північній Ірландії, де досі так і не вдалося остаточно подолати конфлікт між протестантами та католиками. Навіть у балканських країнах, таких, як Албанія, Сербія, Македонія, становище засобів масової інформації помітно поліпшилося порівняно з Україною. «Там принаймні не вбивають журналістів», — наголосила Ненсі Айзенсон.

Кінець облоги?

Як повідомляють світові інформагентства, ізраїльська та палестинська сторони нібито досягли домовленості з питання зняття блокади церкви Різдва Христового у Віфлеємі. Вже близько п'яти тижнів там перебувають мирні громадяни та велика група озброєних палестинців, частину яких ізраїльтяни обвинувачують у причетності до тероризму. За умовою угоди, 13 палестинців, котрих Ізраїль вважає бойовиками, відправлять спочатку до Єгипту, а потім — до Італії. Решту 26 чекає Газа.

А тим часом учора ізраїльські сили знов увійшли до міста Тулькарм на Західному Березі ріки Йордан. Це вже п'ята атака за останній місяць, зроблена з метою арештів палестинських командирів. Прем'єр-міністр Ізраїлю Аріель Шарон, котрий перебуває у Вашингтоні з візитом, заявив, що боротьба з тероризмом «виправдана і з морального, і зі стратегічного погляду повсюди у світі — чи то в Афганістані, Дженіні, Наблусі, чи на вулицях Вашингтона або Єрусалима».

Шарон також висловив подяку керівництву США за внесок у справу розформування місії ООН, яка мала вирушити до Дженіна для встановлення достеменної картини подій, що там відбулися. Цікаво, що офіційний Вашингтон жодного разу публічно не висловлювався проти спрямування туди спецделегації ООН. Причиною рішення її розпустити стала відмова Тель-Авіва прийняти делегацію.

Яна СТАДІЛЬНА.

Портрет уряду в доходному інтер'єрі

5 травня виповнилося два роки від початку роботи найстабільнішого уряду за всю історію незалежної Латвії. Як відомо, в Латвії Кабмін формує коаліція більшості в Сеймі. І хоча кандидатуру прем'єра називає президент держави, якщо партії не згодні з його вибором, вони можуть не затвердити її. Тим паче дивним видається таке довголіття. До речі, з 1990 року — після встановлення незалежності — склад уряду змінювався дев'ять разів. У травні 2000 року до влади прийшов нинішній.

То хто ці герої, гідні книги рекордів? В уряді представлено дві партії і блок (від націонал-радикалів до націонал-лібералів). Очолює її колишній мер столиці Андріс Берзиньш. Із 14 міністрів лише дві жінки: міністр юстиції Інгрида Лабуцька і міністр культури Каріна Петерсоне. Наймолодшому — міністрові внутрішніх справ Мареку Сенгліньшу — 32 роки. Найстаршим невдовзі виповниться 60. Усі мають вищу освіту, а дехто й не одну. Щоправда, в міністра освіти та науки за спиною тільки Фізкультурний інститут.

Щодо переконань, то в «минулому житті» троє були тісно пов'язані з Компартією. Міністр закордонних справ викладав марксизм-ленінізм, прем'єр був парторгом. Найбільших успіхів досяг А. Горбуновс, колишній секретар з ідеології ЦК КПЛ: на останніх виборах він навіть балотувався на пост глави держави.

Щодо фінансових успіхів членів уряду, то й вони стали надбанням громадськості — після публікації у квітні податкових декларацій за минулий рік. Як стало відомо, у членів Кабінету є не тільки автомобілі, а й інша техніка. Приміром, у міністра землеробства Атіса Слактеріса — «Опель», вантажівка, сім тракторів, комбайн, тракторний причіп і сінокосарка.

Шість членів уряду (зокрема і прем'єр) стали землевласниками у результаті денаціоналізації та повернення землі попереднім власникам або їхнім нащадкам. Найбільший «наділ» — 144 га — у міністра фінансів Гундарса Берзиньша. І так само в нього найбільший річний дохід: зарплата становить 8561 лат (приблизно 71 342 гривні. Для більшої зручності далі всі суми наводитимемо у гривнях), доходи від селянського господарства — 304 792 грн. Разом з гонорарами в школі бізнесу грошовий дохід становить 380 783 грн.

На другому місці — міністр (він же магістр) економіки Айгарс Калвітіс. Його сумарний заробіток — 273 092 гривні — вчетверо перевищує зарплату (70 975 гривень).

Аутсайдер у доходах — міністр закордонних справ. Як у старому проклятті, він живе «на одну зарплату», яка становить 72 142 грн. Але зате він найбільше їздить за рахунок держави по світу і найбільше від усіх отримує командировочних.

Редактор впливової газети «Dienas bizness» Юріс Пайдерс пише з цього приводу: «У декого з міністрів зарплата становить лише 5—10% від усіх доходів... Тож не варто дивуватися, що нинішній уряд не так керує державою, як займається бізнес-проектами».

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Хроніка. Факти. Події

■ Москва

У Росії відкриється третє консульство України

Уряд Росії ухвалив постанову про відкриття Генерального консульства України в Ростові-на-Дону. Воно стане третім за рахунком представництвом нашої країни в російських регіонах і обслуговуватиме українців, які мешкають на півдні Росії. Це набагато спростить життя наших співвітчизників, яким досі доводилося за будь-якою довідкою чи консультацією звертатися в консульський відділ посольства України в Москві чи в генеральне консульство нашої країни в Санкт-Петербурзі та Тюмені.

А поки співробітники консульського відділу посольства виїжджають у різні регіони Росії, де надають правову допомогу українцям. Наприклад, наприкінці квітня Генеральний консул України в Москві Петро Мацарський виїжджав у Перм, де за день прийняв майже 50 українців, які мешкають у Прикам'ї. Їх цікавили питання отримання українських паспортів, оформлення документів для постійного проживання в Росії.

Співробітники консульського відділу посольства планують цього року зустрітися також з українцями, що мешкають у Норільську і в одному з міст Далекого Сходу.

■ Кабул

Шукали ДНК бен Ладена

Канадські та американські військові завершили збір зразків ДНК загиблих у печерному комплексі Тора Бора на сході Афганістану. Мета експедиції — з'ясувати, чи були серед убитих під час операції з взяття Тора Бора у грудні минулого року Усама бен Ладен і лідер Талібану мулла Омар. Зібрані зразки звірять з даними, що їх мають, про ДНК лідерів Талібану та «Аль-Каїди».

■ Вашингтон

«Вісь зла» розширилася

США внесли Кубу, Лівію і Сирію до списку країн, що прагнуть придбати зброю масового знищення. Зокрема, помічник американського держсекретаря Джон Болтон звинуватив кубинський уряд у продовженні досліджень у галузі біологічної зброї. Він попередив, що коли три держави не припинять свою діяльність у цьому напрямі, вони можуть стати черговою мішенню в антитерористичній війні.

■ Вуковар

Генпрокурор у Хорватії

Генеральний прокурор Гаазького трибуналу з воєнних злочинів Карла дель Понте, котра прибула з візитом до Хорватії, відвідала Вуковар. Югославська армія захопила місто 1991 року після тривалої облоги, під час якої загинуло понад тисячу осіб. Міжнародний трибунал у Гаазі видав ордери на арешт трьох сербських генералів, яких підозрюють у скоєнні воєнних злочинів під час облоги Вуковара.

■ Янгон

Крок до демократії

Воєнний уряд Бірми звільнив з-під домашнього арешту лідера демократичної опозиції Аун Сан Сучі. Цей крок позитивно оцінив Вашингтон — щоправда, держдепартамент США вирішив поки що не скасовувати санкцій проти воєнного режиму Бірми, зазначивши, що для національного примирення і політичних реформ країні належить ще багато зробити. Подібні заяви пролунали з Токіо.

На знімку: **звільнена ув'язнена відвідала штаб-квартиру Національної ліги для демократії, зустрілася із західними дипломатами. На вулицях Аун Сан Сучі вітали сотні прибічників.**

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Сім втеч з пекла

«Орлятком» називали Вадима Бойка антифашисти в концтаборах під час другої світової війни

Він народився на Київщині в селі Селезенівка Сквирського району. 1942 року гітлерівці вивезли 16-річного юнака до Німеччини на каторжні роботи. Він не раз тікав. Після сьомої спроби втечі, в червні 1943-го, був засуджений до страти. Дивом уник розстрілу і потрапив в штрафну команду табору смерті Освенцім-Аушвіц. На лівій руці з'явився № 131161. Відтепер Вадим був не людиною, а номером для знищення. Підпільники-антифашисти, які працювали в центральній канцелярії концтабору, звернули увагу на «послужний список» юного в'язня, складений в супроводжувальній картці, де на червоній смужці було надруковано: «цюрюк керен ист уннервунш» («поверненню не підлягає»). Підпільники вирішили будь-що врятувати його. На допитах Вадиму покалічили пальці. В'язень-хірург Ганс Максфельд у неймовірно складних умовах зробив операцію. Вадим став підпільником.

Сміливого хлопчину в таборі таємно називали «Орлятко». І паролем слугували слова «Життя «Орлятку!», відповідь — «В ім'я перемоги!».

Оскільки ім'я «Орлятко» незабаром стало відомим, освенцімське підпілля вживало всіх заходів, щоб гестапо не виявило юнака. Вадима постійно переміщували з одного місця в інше, змінюючи блоки, сектори, філіали. Під час одного з таких переміщень Бойко потрапив в Явожницький філіал «Нойдакс». Зв'язок з ним було втрачено. А вижити одному в концтаборі неможливо. За кілька місяців перебування тут він перетворився на скелет, обтягнутий шкірою. І потрапив під «селекцію». Разом з трьома сотнями в'язнів Вадима привезли до головного філіалу Освенціма — Біркенау (Аушвіц-II). У ніч на 1 січня 1944 року смертників загнали голими на самоскид і привезли до крематорію № 3. Там скинули в підземну газову камеру. Залишалося зачинити залізні двері, що рухалися з допомогою електрики, і пустити смертельний газ «Циклон-Б». Люди повзали по бетонній підлозі, несамовито кричали. Та раптом світло погасло. Охорона вирішила, що це авіаналіт, під час якого електрика вимикається. Зчинилася паніка. Пролунала команда «флігераларм» («повітряна тривога»). Та цього разу табір знеструмили польські партизани. Скориставшися тим, що двері газової камери відчинені, Вадим з останніх сил видряпався по бетонному нахилу нагору й заліз на той самий самоскид. Після «відбою» машина рушила назад. Проїжджаючи через численні сектори Біркенау, Вадим збагнув, що машина їде в гараж: шофери поспішали зустрічати Новий рік. Отже, його схоплять або на центральних воротах, або в гаражі. Він вистрибнув на ходу й дійшов до бараків Інтернаціонального сектору. Це був 13-й блок чоловічого відділення В-ІІ-а. На щастя, блоковим та штубовим там були підпільники. Вони одягли змученого, обмороженого хлопця, що був на межі божевілля від пережитого. Зв'язалися з Гансом Максфельдом. Коли той прибув, Вадима покидало життя. Зробили ін'єкцію ліків просто в серце, і хлопець почав оживати. Історики і дослідники сходяться на тому, що це був єдиний випадок в історії Освенціма, коли в'язень утік з газової камери. За чотири роки в Освенцімі щезло п`ять мільйонів душ.

Настав 1945 рік. Агонізуюча Німеччина потребувала дедалі більше рабів. 20 січня з Освенціма відійшов углиб рейху останній ешелон з в'язнями. Там був і Вадим Бойко. Через п`ять діб поїзд прибув до Маутхаузена (Верхня Австрія). Прибулих загнали до 19-го ізольованого карантинного блоку, який звався «доходіловкою». У підпіллі Маутхаузена були колишні в'язні Освенціма Юзеф Циранкевич, Антоній Новотний, Октав Рабате, Франц Дален та інші. 12 лютого в'язнів цього блоку розкидали по філіалах табору. На прощання Октав Рабате назвав Вадиму пароль для зв'язку: «В Альпах весна», відгук — «І зацвітуть едельвейси». Вадим з Павлом Логачовим, Георгієм Тшембіцьким потрапили в концтабір «Лінц-Ш». Тут підпіллям керував майор Янковський Михайло Сергійович. Готували збройне повстання, створили бойові підрозділи. Вадим потрапив до взводу охорони штабу (командир Чернишов Михайло Іванович).

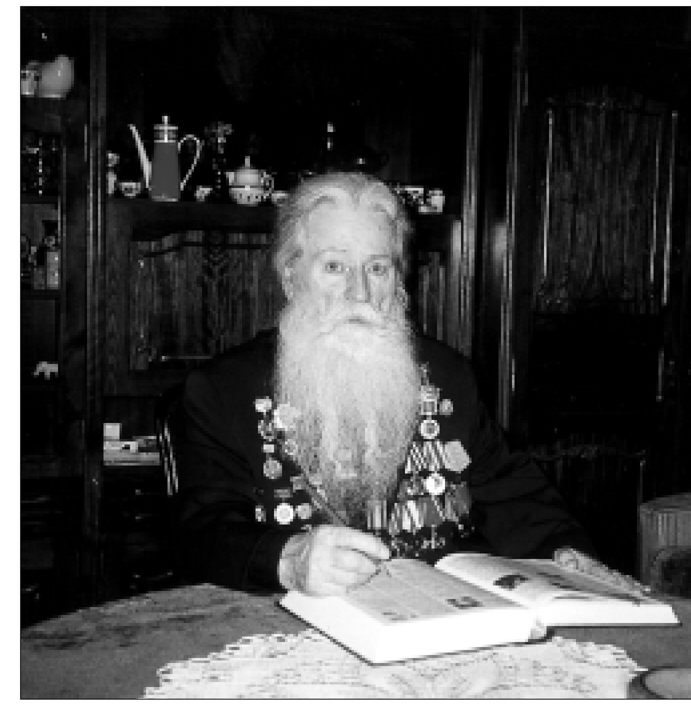

1 травня 1945 року, під час американського авіанальоту на Лінц, взвод Чернишова працював на ремонті залізничних колій. В'язні знищили охорону, забрали зброю й пішли в рейд по ворожих тилах. До них приєднувалися інші втікачі з таборів. За один день загін з 30 чоловік збільшився до 123. Після боїв живими залишилися шестеро — виснажені, контужені, поранені. Діставшися до наших військ, Вадим Бойко склав присягу і зі зброєю в руках пішов добивати фашистів. Після війни ще п'ять років служив в армії. Має багато нагород, зокрема, орден «Великої Вітчизняної війни» II ступеня, медаль «За відвагу». А нещодавно Указом Президента України легендарного Вадима Бойка нагороджено орденом «За мужність» III ступеня. Він — єдиний іноземець, який отримав з рук Президента Польщі В. Ярузельського орден «Освенцімський хрест».

Після демобілізації Вадим Якович вступив до Київського інституту фізкультури одразу на другий курс. Вчився на відмінно. Став майстром спорту СРСР з акробатики, входив до складу збірної команди України. Викладав фізкультуру в школах та вузах Києва.

За 40 років зробив 700 публікацій на різні теми. Та не дає спокою пережите в таборах смерті. І він вирішив розповісти про це людям. Перша книжка — «Слово після страти» — побачила світ 1970 року. Перекладена багатьма мовами. Автор одержав сотні тисяч листів. Друга — «Якщо на землі є пекло» — вийшла 1983 року. Потім з'явилися «Лінцдрай», «Останній двобій», «На Рубежанському шосе», «Камінна пошта». Нині він працює над головною своєю книгою, яку (за великий обсяг) називає «біблією»...

Ольга КОЗИРЕВА.
Фото автора.

А розкажи мені, бабусю

Тоді, коли дитячі ігри ділили пацанву на «німців» і «наших», хто з кримських хирляків, одержавши першу повістку з військкомату, не мріяв потай про морську піхоту? І не обожнював тих, хто повернувся з ве-де-ве?

Нині змінилися ігри. Але щось від дитинства у дорослих залишилося, коли при згадці про бухту Морської Піхоти на тебе зиркають сторожко-насмішкувато: «Шпигун перуанский?..». От лише потрапивши туди, розумієш, що місцевість ця до елітних військ не має ніякого відношення.

До війни тут було рибальське селище. Марфа Василівна Болотова, що прожила в ньому, вважай, усе життя, згадує: «У колгоспі працювала років з тринадцять. Чоловік був простим рибалкою, а я — простою колгоспницею. Освіта?.. Та яку раніше давали? Головне — працювати». І з того головного її пам'ять зберігає два епізоди. Перший — страшний.

«Уранці 26 грудня 1941 року в тилу противника, на узбережжі бухти Булганак біля села Юркіно й біля мису Зюк поблизу села Мама Руська (нині селище Курортне), було висаджено десанти 51-ї й 44-ї армій із суден Азовської флотилії. У морі розгулявся шторм. Пурга, лід на палубах, гуркоче й пініться прибій. З берега — ураганний вогонь противника, у повітрі — його авіація... Але навальна атака морських десантних частин — і фашисти тікають не лише з узбережжя, а й з усього Керченського півострова. Радянські війська закріпилися на Акманайських позиціях і протягом чотирьох місяців вели запеклі бої з ворогом. У травні 1942 року виникла загроза оточення, і їм довелося залишити Керченський півострів».*

— Моряки вночі висаджувалися, — її голос починає бриніти. І чим більше подробиць у її спогадах, тим відчутніший надрив. — А мороз же! Наші роздягалися до трусів і — в воду. А джирбиджани, ми так усіх неросіян звали, — так в одязі. Ці загинули, звичайно, майже одразу. В мене брат був, Трофимов Григорій Васильович, багато у нього орденів, у Севастополі висаджував десант. А можна тільки вісім разів висаджувати, потім тебе змінюють. Так джибирджан уже мав десант везти. Злякався, наївся мила, ніби як отруєння. Брат пішов замість нього. Так... Усі кишки прострелили... Сказав: «Поховайте мене в морі»... Саван надягли. Колосники прив'язали. Й ім'я його є в Севастополі на пам'ятнику. Я хотіла тоді їхати, але мати не пустила: «Привезеш ордени, я плакатиму...». Потім уже, як поминали в Севастополі, розстеливши клейонку, чоловік до нас підійшов, спитав, що робимо. Це ж Севастополь! І сказав ще, пам'ятаю: «Тут і море, і земля горіли, а море усе було просякнуте кров'ю». А в нас отут — зрада якась була. Моряків притисли, вони стрибали у море, тонули й кричали, що наші все одно прийдуть!.. Як усе це було страшно і боляче! Наші прийшли і фашистів потопили. А джибирджан? Його наші моряки підняли на штики й кинули в море. Не помогло мило...

«Через два роки, в ніч на 10 січня 1944 року, на тому ж азовському березі на схід від мису Тархан, знов висадили радянський десант. Його мета полягала в тому, щоб допомогти Окремій Приморській армії прорвати оборону противника. 12 квітня 1944 року наші війська звільнили Керченський півострів від фашистів».*

— Кілька разів нас виганяли з селища. Гітлерівці, звичайно, — водить вона пальцем по дерев'яному саморобному столу. — Але до того ми стільки вже натерпілися! До Сімферополя нас німці погнали. У величезній школі зачинили. Вночі молодь забирали, а нами, казали, військові кораблі маскуватимуть. Але вивезли до села Сарай-Кийят, татарського, поселили там, пайок дали на два тижні. І ось не скажу, що татари погані, але й серед росіян були зрадники. А тут нам пощастило: господар, виявилося, зв'язаний з партизанами. І тільки-но фашисти почали відступати, вони одразу ж з'явилися, кажуть: «Ми бачили вас, не дали б німцям побити». За рік ми повернулися сюди. Так незвично тихо стало після війни. Ніхто нікого не чіпав...

«У післявоєнні роки весь регіон доводося підіймати у буквальному розумінні слова з руїн і попелу».*

І ось тепер — другий епізод. Із цілком мирних, але досить характерний для психології людей, які пережили війну.

— Потім я рибалила шість років. Доріг ніяких, машини йшли по горах, по кручах. Як вони мучилися, наші водії! — Проте усмішка на її обличчі. Добра, від спогадів. — А що вдієш? Треба! Але яка барабуля заходила, коли сонце вже сідало, й скільки риби було на причалі!.. А тут штормисько! Ми свої сіті почали рятувати, військові нас із гори побачили, теж на допомогу кинулися! Ух, ми з тими хвилями!.. А на причалі чоловік на мене чекав: «Якого ти, каже, жити не хочеш?». Проте начальство нас хвалило: «Жіноча бригада у таку бурю врятувала ставники!». Що таке ставники? Це дель. Ну, знаряддя лову. Сіті, тобто, пресмолені.

Я написав «два епізоди»? Ні, їх було три. Третій — коли їй дарували от-такенні квіти!!! І вона так танцювала у клубі!!!

І ось чи з цієї причини, чи з іншої, але запам'яталася остання її фраза:

— Раніше ми жили, а зараз життя нікого.

Я теж був розчарований: замість чогось крутого, надзасекреченого — вимираюче селище, безліч п'яних і безлюдний розкішний пляж, що простягнувся на кілька кілометрів. А про минуле, трагічне, напружено-робоче чи насичене вируванням життя нагадує лише хвацька назва: бухта Морської Піхоти!

Клим ДМИТРЕНКО.

На знімку: Марфа Василівна Болотова. Сьогодні інші турботи.

Фото автора.

* А. Клюкін, В. Корженевський, А. Щепинський. «Казантип». Путівник. Сімферополь, «Таврія». 1987 р.

Пам'ять

У війни було жіноче обличчя

Інколи важко уявити поруч із солдатом дівчину-зв'язківця, медсестру, льотчицю, механіка-водія танка. Але війна і для них знайшла місце у своєму пеклі. Здавалося, цю тему мають широко розкрити в експозиції Українського державного музею історії Великої Вітчизняної війни. Але...

У залі «Оборона Севастополя» я довго і безрезультатно шукав стенд, присвячений бойовому подвигу кулеметниці Ніни Онілової, іменем якої названо вулиці в Одесі та Севастополі.

У підрозділі, де вона служила, її називали не інакше як Анкою-кулеметницею. У запеклому бою на підступах до Севастополя її було тяжко поранено. Смерть і Онілова... Хіба могло колись спасти на думку таке зіставлення? У госпіталі, де помирала героїня, лежав зошит із недописаним нею листом. Там були такі слова: «Я зі своїм кулеметом захищала Одесу, а тепер захищаю Севастополь. На вигляд я, звичайно, маленька, худа. Але скажу правду: в мене жодного разу не здригнулася рука. Коли захищаєш рідну землю і свою сім'ю (в мене немає своєї родини, тому весь народ — моя сім'я), то стаєш дуже хороброю і не розумієш, що таке боягузтво...».

У палаті, нахилившися над ліжком Ніни, стояв командувач. «Увесь Севастополь знає тебе. Дякую тобі, дочко». Ніна закрила очі, і осяйна посмішка застигла в неї на вустах назавжди. Усмішка після смерті...

Легендарні «тридцятьчетвірки». Саме вони часто вирішували долю бою. У музеї багато стендів, присвячених подвигам танкістів. Сивочолі ветерани, переходячи від одного до другого, шукали знайомі імена бойових побратимів. От і я шукав експозицію-розповідь про подвиг легендарної механіка-водія Марії Лагунової.

Командири всіляко оберігали дівчину від жорстоких боїв. Але не завжди це можна було зробити в умовах жахливої війни. 13 атак на її рахунку. 13-та стала останньою. Ворожий снаряд влучив у машину Марії. Госпіталь, ампутація обох ніг. Після війни нічого не було відомо про її долю. І лише в «Книзі пам'яті» Сергія Смирнова описано її подвиги. Останніми роками вона мешкала в Броварах Київської області. В цьому місті на її честь названо вулицю. Прикро, що на стендах музею не знайшлося місця для розповіді про її бойовий шлях...

А як хочеться, щоб усі імена жінок-фронтовичок, наших бойових подруг, було увічнено. Вони заслужили на це. Адже і в наш час залишаються актуальними слова героя Вітчизняної війни 1812 року генерала Я. Кульнєва: «Герой, який служить Вітчизні, ніколи не помирає й оживає в нащадках».

Леонід ЄРЬОМІН,
офіцер запасу.

Наша земля і понині смертоносна

Відлуння війни

Під'їжджаючи до станції Снітинка, на високому насипі електропотяг нараз притишив хід. Тимчасове занепокоєння пасажирів розвіяли ремонтники, які працювали обабіч залізничної колії. До наступної станції Сорочий Брід потяг наближався на звичній швидкості. А ранком наступного дня у повідомленні прес-служби Міністерства з питань надзвичайних ситуацій читаю: вчора о 16.30, поблизу залізничної станції Сорочий Брід Фастівського району на відстані двох метрів від залізничної колії виявлено та вилучено 21 артилерійський снаряд часів Великої Вітчизняної війни...

У мене похололо на душі. Адже того дня я повертався до Києва із засідання Фастівського міського суду. Разом з сотнями пасажирів електропотяга проїхав поряд з причаєними смертоносними предметами. Як згодом з'ясувалося, вони пролежали там з 40-х років. Скільки за цей час промчало повз них залізничних поїздів? Скільки людей проїжджало поруч зі смертю?

Переглядаю кілька останніх повідомлень прес-служби МНС. За два дні піротехніки військ Цивільної оборони міністерства виявили у Києві на житлових масивах Троєщина і Борщагівка, у населених пунктах Браїлів і Зарудня Вінницької області, у Кіровограді і селах Худояр та Пролетарське цієї області, у Чернівцях, місті Інкерман та селі Щербаково Кримської АР 36 артилерійських снарядів, 3 мінометні міни, 20 гранат. Снаряди знайдено на Дарницькому ринку у столиці, на колишньому авіаполігоні на Полтавщині — 5 різнокаліберних авіаційних бомб вагою по 100 кілограмів кожна. Одну з таких авіабомб виявлено і поблизу міста Монастириська, що у Тернопільській області.

Або ось ще одна вражаюча знахідка. Біля села Довге Луганської області 18 квітня нинішнього року під час проведення польових робіт було спершу виявлено 5 мін. Піротехнічна група аварійно-рятувального загону МНС детально оглянула місце знайдених боєприпасів і знайшла там ще 333(!) міни. Увечері 20 квітня всіх їх було знешкоджено.

Зауважу: боєприпаси виявили під час польових робіт, які ведуться там вже не одне десятиліття після війни.

У кожному з щоденних повідомлень МНС інформація про те, що піротехніки цього міністерства і Міноборони виявили та знешкодили певну кількість боєприпасів часів Великої Вітчизняної війни. Скільки ще цих предметів страшного лихоліття зберігає наша земля? Де вони причаїлися? І чи всі вони лежать спокійно, очікують, коли їх виявлять і знешкодять? Не завжди. Не завжди оцінюють їх смертоносну небезпеку ті, що знаходять їх, особливо діти.

Так, два трагічні випадки сталися з невеликою різницею у часі 31 березня цього року.

У лісосмузі біля села Коритне Балтського району Одеської області троє підлітків знайшли 45-мм артилерійський снаряд часів війни. Спроба розібрати його закінчилася вибухом. Загинув 12-річний хлопчик, а двох інших (1983 і 1986 року народження), важко поранених осколками, доставлено до лікарні. Через три години того самого дня у лісосмузі біля села Абрикосівка Михайлівського району Запорізької області двоє місцевих мешканців (1982 і 1984 року народження) знайшли 120-мм міну часів війни. Вирішили знищити її у вогні. Знову вибух, важке поранення осколками, лікарня...

Нехай ці два випадки стануть засторогою для дітей і підлітків, які знаходять такі небезпечні боєприпаси. Але як зрозуміти і пояснити поведінку вже дорослого мешканця із села Комсомольське на Полтавщині? Вирішив він на території тракторної бригади виплавити вибухову речовину зі знайденої десь міни. Вибух позбавив життя двох людей.

Майже шістдесят років минуло з часу закінчення страшної Великої Вітчизняної війни. А про неї й досі нагадують нам ще живі її учасники, інваліди, монументи і пам'ятники й оці боєприпаси та вибухи у наш мирний час.

А для молодих військовиків війна триває щодня. Бо щоденно вони ризикують власним життям, вилучаючи, транспортуючи та знешкоджуючи небезпечні знахідки.

Будьмо всі обережні! Війна ще не закінчилася й досі. А наша матінка-земля й понині смертоносна. Пробачимо їй. Не вона винна...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Анатолія ЛИСЕНКА.

P. S. ***Коли цей матеріал було підготовлено до друку, з МНС надійшли чергові повідомлення. На полі біля села Устимівка на Полтавщині вилучено 28, а на городі приватного господарства в селі Білопіль на Хмельниччині — 171 артилерійський снаряд. Край села Новоборисівка на Одещині під час проведення земляних робіт виявлено дві 100-кілограмові авіабомби. У Києві на городі приватного господаря по вулиці Ягідній знайшли 18 мінометних мін далеких воєнних років.***

Ключі від Берлінської брами

У військах маршала Радянського Союзу Г. Жукова серед солдатів і офіцерів панував радісний настрій. «Вранці 16 квітня почалася вирішальна битва за Берлін. О п'ятій ранку від пострілів тисяч гармат освітилася вся приодерська місцевість, не замовкав дедалі дужчий гуркіт наших бомбардувальників.

У повітря знялися тисячі кольорових ракет. За цим сигналом спалахнули 140 прожекторів. Більш як сто мільярдів свічок освітили поле битви, засліплюючи противника і вихоплюючи з темряви його об'єкти для наших танків і піхоти.

Це була картина велетенської вражаючої сили, і, мабуть, за все своє життя я не бачив такого видовища».

Так описував початок Берлінської операції Г. Жуков.

Вранці на всіх ділянках фронту війська успішно просувалися вперед. Однак противник, прийшовши до тями, чинив шалений опір. З боку Берліна з'явилися великі групи бомбардувальників. Зеєлівські висоти (низка порівняно невисоких пагорбів, але з крутими, навіть стрімкими схилами) суцільною стіною стояли перед нашими гвардійцями, закривши собою плато, на якому мала відбутися битва за столицю Німеччини. Висоти недарма називали «ключами від Берліна» або «неприступною фортецею», бо оволодіти ними було рівнозначно отриманню ключів від міської брами. Уся місцевість навколо була насичена безліччю вогневих точок, гармат і танків, закопаних у землю.

Наступ гвардійців загальмувався. Тим часом Й. Сталін квапив Жукова оволодіти цим південним рубежем оборони.

І тут сталося неймовірне. 16 квітня над позиціями солдатів з'явилася група наших штурмовиків. Воїни радісно вітали їхню появу, знаючи, що вогонь із літаків прокладе шлях наступові піхоти. Та ось від чотирьох літаків відділилися якісь предмети, над ними розкрилися парашути. Бійці не знали, що й думати, гадаючи, що то «сюрпризи», призначені для фашистів і помилково скинуті на наші позиції. Та коли предмети приземлилися, всі побачили чотири великі — кожний із метр завдовжки — фігурні ключі. До них були прикріплені записки такого змісту: «Любі друзі, гвардійці! До перемоги — вперед! Посилаємо вам ключі від Берлінської брами».

Це викликало піднесення серед наступаючих військ, вони з новими силами кинулися на позиції ворога. За день спільними зусиллями всіх родів військ Зеєлівські висоти було взято.

Як згодом було встановлено, ключі виготовили робітники Кіровського заводу за взірцем історичних ключів від Берліна, які було вручено російським військам, які вступили до цього міста 1762 року після закінчення семирічної війни. А скинули їх льотчики 33-го гвардійського штурмового полку 16-ї повітряної армії, що пройшла бойовий шлях від Сталінграда до Берліна.

Африкан СТЕНІН,
полковник у відставці,
учасник Берлінської операції.

Київ.

Пам'ять

■ *Суми*

Ти пробач нас, солдате...

(Початок на 1-й стор.).

Коли радянські війська вдруге визволили Харків, демобілізували і Валю Гонтовенка, засвідчивши військову службу відповідними документами. Того самого року недавній «яструбок» вступив до Харківського машинобудівного технікуму, по закінченні якого працював на турбінному заводі. Пройшов шлях від помічника змінного майстра до заступника начальника цеху. З цієї посади Валентина Андрійовича «засватали» на роботу в Харківський раднаргосп.

Усередині 60-х Гонтовенко перебирається до Сум, де до виходу на пенсію працював на керівних посадах в управлінні головного технолога Сумського машинобудівного науково-виробничого об'єднання імені М. Фрунзе. Саме під час переїзду й загубилися докази про його бойову юність: справа про військову службу і єдина військова фотографія безвусого «яструбка».

Близько 20 років Валентин Гонтовенко доводить свою причетність до бойового братства. Не заради пільг чи орденів, а задля справедливості. Щоб у День Перемоги з чистим сумлінням пройти вулицями міста в шеренгах ветеранів-фронтовиків. І все даремно: ні в Харківському обласному, ні в Куп'янському районному архівах жодної згадки чи бодай натяку на існування винищувального батальйону. Загубилися і сліди колишніх однополчан: одні загинули на фронтах, інші померли від ран, живі безслідно зникли на безмежних просторах СНД.

Тож і завтра, витираючи непрошену сльозу, невизнаний ветераном Валентин Гонтовенко зі щемом у серці сумним поглядом проводжатиме на параді порідлі шеренги своїх фронтових побратимів, ***повідомляє власний кореспондент Владислав ЖМУРКОВ.***

■ *Одеса*

Ім'я на борту корабля

Чергову спробу незаконного вилову іноземним судном цінних видів риби в українських територіальних водах Чорного моря відвернув цими днями екіпаж сторожового корабля прикордонних військ України «Павло Державін». У браконьєрів із зарубіжних країн уже сама поява цього судна викликає неабиякий страх, адже саме завдяки умілим і рішучим діям його команди закінчився для них період безкарного «хазяйнування» у водах поблизу українського острова Зміїний. На рахунку «Павла Державіна» не тільки вигнання звідси непроханих гостей, а й затримання їхніх суден, вилучення снастей та уловів, передача справ до судових органів.

Хто ж такий Павло Державін, чиє ім'я носить бойовий корабель? Не лише команда сторожовика, а й моряки-прикордонники можуть розповісти про подвиги морського офіцера Павла Івановича Державіна, котрий добре відомий передусім як незрівнянний майстер висадки десантів у тили ворога. Відлік їм він розпочав уже на четвертий день після початку Великої Вітчизняної війни. В ніч на 26 червня 1941 року разом з іншими бойовими кораблями Дунайської морської флотилії на своєму «морському мисливці» під номером 125 він забезпечив успішне форсування ріки, висадку десанту на правому, ворожому, березі Дунаю і взяття там кількох населених пунктів, у тім числі міста Стара Кілія. Це був перший в історії війни радянський десант на ворожу територію, перше відбите у противника місто, перша його поразка з численними втратами живої сили, зброї й техніки, про що широко сповістило Радінформбюро.

Далі були знаменитий Григорівський десант у поміч узятої ворогом «у кліщі» Одеси, що героїчно обороняласи, інші морські операції. В роки Великої Вітчизняної війни Павло Державін, командуючи дивізіоном сторожових кораблів, бригадою бронекатерів та бригадою річкових кораблів, брав участь, забезпечував керівництво у 16 морських десантах. Він був нагороджений десятками медалей і 17 бойовими орденами, у тім числі болгарськими, чехословацькими, югославськими, румунськими. Став Героєм Радянського Союзу. Вдячні мешканці Одеси, Братислави, болгарського Тутракана присвоїли йому звання почесного громадянина цих міст...

...Виконавши чергове завдання, «Павло Державін» повернувся до рідної гавані. Моряки, зійшовши на берег, крокують повз пам'ятник героєві відомої їм лише із розповідей та публікацій жорстокої війни, віддають честь капітанові 1-го рангу Павлу Державіну, пам'ять про якого свято бережуть. Бойові традиції якого наслідують і прагнуть примножувати, ***повідомляє власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.***

Бойові нагороди — через... 60 років

Дві бойові нагороди — ордени Червоної Зірки — за подвиги, здійснені на фронтах Великої Вітчизняної війни у 1943 і 1945 роках, вручено напередодні нинішнього свята Перемоги вінничанинові Миколі Григоровичу Склярову. Колишній командир артилерійського батальйону, який пройшов з боями від Москви до Кенігсберга, у грудні минулого року звернувся до посольства Росії в Україні з проханням допомогти розшукати його бойові нагороди, яких не вдалося отримати в роки війни.

Радник посольства Михайло Хаткевич та старший референт Андрій Филимонов, які відвідали оселю ветерана, разом із назавжди, здавалось би, втраченими орденами, вручили Склярову ще й пам'ятний знак «60 років оборони Москви»: відважний воїн був серед її захисників, ***повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.***

Герої Дніпра і Дунаю

У Житомирі є вулиця Андрія Вітрука.
У Коростені — пам'ятник Семенові Козаку.

Один з них громив ворога на землі, другий нищив його з повітря. Та як багато схожого в їхніх біографіях! Обоє народилися 1902 року в селах на Житомирщині. Семен Козак — в Іскорості біля Коростеня. Андрій Вітрук — в Андрушках Попільнянського району. В Андрія прізвище теж козацьке. Давно колись дід розповів йому, малому, що дісталося воно від прадіда, якого так охрестили козаки, бо мчав на коні, мов вітер. Обоє закінчили війну генералами. Вітрук став Героєм Радянського Союзу. В Козака дві Золоті Зірки Героя. В обох дуже багато орденів. У тому числі тих, якими нагороджували видатних воєначальників: з портретами Суворова, Кутузова, Богдана Хмельницького, Олександра Невського. Обоє відзначилися в боях за Дніпро. А потім — за Дунай. І стали Народними героями Югославії.

На жаль, і життя обом судилося дуже коротке. Генерал Вітрук помер через рік після закінчення війни. Хоч усе ще могло бути попереду, але доля вділила йому тільки 44 роки. Його могила в Києві, у парку Слави.

Лише на сім років виявився довшим життєвий шлях генерала Козака. Похований він у Москві, на Новодівичому цвинтарі.

Плацдарми Семена Козака

Ще на підступах до Дніпра 73-тя гвардійська стрілецька дивізія Семена Козака одержала завдання: не дати змоги фашистам закріпитися на західному березі — форсувати річку з ходу. Але ж потрібні були засоби для переправи. І гвардійці знайшли їх у... ворога. Розвідка виявила, де на лівому березі в них зосереджено понтони й човни. Провели імітацію переправи вище цього місця, а водночас стрімким ударом знищили угруповання гітлерівців, які утримували східний плацдарм. На захоплених плавзасобах дивізія за ніч переправилася на правий берег. А потім витримала шалений натиск ворога. З цього плацдарму, захопленого гвардійцями Козака на Дніпропетровщині, війська 7-ї гвардійської армії розгорнули дальший наступ.

А другу Золоту Зірку Героя Радянського Союзу генерал Козак одержав за форсування Дунаю. І тут він зумів обвести ворога круг пальця. Невеликі групи імітували підготовку до переправи широким фронтом. А насправді головні сили дивізії були непомітно для ворога зосереджені на вузькій ділянці. Вибравши найсприятливіший момент, генерал Козак стрімко переправив війська через Дунай. І знову разом із бійцями був у справжньому пеклі, бо німці, отямившись, всіма силами намагалися скинути гвардійців у річку. За два тижні боїв дивізія знищила тут близько 4 тисяч солдатів і офіцерів ворожої армії. Герой Дніпра витримав випробування Дунаєм.

Чому плакав Вітрук

Командиру штурмової авіадивізії випало визволяти Київ, рідну Житомирщину. Вилітаючи на бойові завдання, мріяв про той день, коли зможе зустрітися з рідними. Поривався до свого села, як птах до рідного гнізда. І от його літак приземлився біля Андрушок. Та чекала повітряного аса не радість зустрічі з батьками, а сумна звістка. Гітлерівці, щойно довідавшись, хто їхній син, замучили батька з матір'ю лютою смертю. Постояв біля могили Андрій Вітрук, віддавши їм останню шану, а потім витер сльози й знову піднявся в небо, щоб громити загарбників зі ще більшою ненавистю.

У фашистів були всі підстави для того, аби хоча б на батьках зігнати свою злість на Вітрука. Указ про присвоєння йому звання Героя Радянського Союзу датований іще 24 лютого 1942 року. У ті тривожні дні Москва ще була не дуже щедрою на такі високі нагороди...

Військова кар'єра Вітрука, який з 13 років був наймитом у поміщика, а потім кочегарив у цукроварні, почалася з артилерії. За вісім років дослужився до командира батареї. І раптом знову стає курсантом — авіаційного училища.

У Велику Вітчизняну авіадивізія, якою командував, стала гвардійською. Як він воював, видно з такого епізоду. Якось розвідка з'ясувала, що на своєму військовому аеродромі на Сумщині фашисти зосереджують бомбардувальники та винищувачі. Стало зрозуміло, що готуються завдати по наших військах потужного удару. Треба було будь-що запобігти цьому, але так, щоб самим зазнати якомога менше втрат. І Вітрук вирішив зіграти на тому, що в німців була потужна радіорозвідка. Тож провели в ефірі імітацію зльоту великої групи штурмовиків на бойове завдання. Подіяло. Через деякий час фашистські винищувачі піднялися в повітря й кинулися на пошуки наших літаків. Прочісували хмари, поки й пальне стало закінчуватися. Треба сідати. А тим часом наші «Іли» без звуку в ефірі піднялися в повітря і, притискуючись до землі, полетіли на завдання. Та ще й так, щоб зайти на фашистський аеродром не з лінії фронту, а з тилу. Що й казати, фактор несподіванки дав змогу Вітруку та його небесним побратимам добре «попрасувати» німецький аеродром. Ватутін тоді особисто приїхав в авіадивізію, щоб подякувати нашим асам.

У другій половині 1944 року Вітрук одержав особливо відповідальне завдання: разом із групою штурмовиків та винищувачів перейти в розпорядження главкома Народно-визвольної армії Югославії. Воювали, вчили югославів літати. А 29 січня 1945 генерал-майорові Вітруку було присвоєно звання Народного героя Югославії.

* * *

Немає Радянського Союзу, немає Югославії. Людська пам'ять і шана живуть довше, ніж деякі держави.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Троє, котрі пройшли другу світову

(Початок на 1-й стор.).

Тут потрібна передмова. Якось Григорій Антонович Гаращенко приніс до редакції спогади (а він прийняв бойове хрещення влітку 39-го на Халхін-Голі, отже, ще до початку другої світової). Спогади специфічні: приміром, в описі повітряних боїв називались наші й японські льотчики поіменно, так, ніби автор був поруч! Ми йому: «Григорію Антоновичу, ви ж із піхоти! Правда ж, імена пізніше десь вичитали?» Він засміявся. Не образився. Згодом телефонує: «Хочете, покажу вам справжніх хлопців, не з книжки вичитаних?» Зібрати «хлопців» було нелегко: один лежав у госпіталі в Пущі-Водиці. І ми поїхали туди. Поїздка лягла в основу цього матеріалу.

Хрестоматійний Гаращенко

Спершу нагадаємо про Григорія Антоновича. Ми вже про нього писали, але він — хрестоматійний солдат другої світової, й повторитися не гріх. У свої 83 роки зберіг добру пам'ять і героїчне сприйняття дійсності. Він — колекціонер знакових подій століття. Скажімо, ще хлопчаком освоїв перший у селі трактор, а будучи в госпіталі в Гудермесі, бачив депортацію чеченців. Канва біографії: родом із села Яблунька, що напіввимерло в 33-му, а нині мертве зовсім: це Чорнобильська зона. На Халхін-Гол пішов добровольцем, і досі в ньому є щось від комсомольця 30-х років, переконано-патетичне. Але далі: Фінська війна 1939/40 (поранений, контужений, обморожений). Бессарабський похід Червоної Армії (1940). Оборона Одеси, потім Севастополя. Сталінградська битва. З танкістами Лелюшенка починав визволяти Україну. Бої за Харків. Форсування Дніпра між Дніпропетровськом і Кривим Рогом. Яссько-Кишинівська операція. Далі — Румунія, Болгарія, Югославія, бої коло Балатону, Відень. Перемогу зустрів у Празі. Мав сім поранень. Де лиш не воював, навіть у морській піхоті. Бачив купу знаменитостей, починаючи з Жукова і Чойбалсана. Під Луганськом горів у танку, і врятував його лиш англійський спецкомбінезон. Торік на 100-ліття британської королеви-матері вітав її: «Ваша Величність, пише Вам полковник Гаращенко, дякую за комбінезон!» Попри свій патетичний стиль, він не був політпрацівником. Отакий Григорій Антонович.

Інший солдат

Він привіз нас у Пущу-Водицю й побіг (сам сказав: «Щас збігаю!») шукати того, до кого приїхали. А ми з Федором Павловичем Хропатим зосталися чекати. 81-літній Федір Павлович — зовсім іншого характеру чоловік, спокійно-насмішкуватий, без пафосу. Різницю між ними добре видно на тому знімку, що на першій сторінці: там якраз Гаращенко в своїй стихії, при орденах, а Хропатий стоїть, ніби ні при чім, мовляв, ну-ну, я послухаю!

Отож, чекаємо. Полковника щось довго нема. «Ох мені ці комсомольські збори! — всміхається Федір Павлович. — З Гаращенком завжди так, як стрінемось, нагадує: ми ж з тобою комсомольці-добровольці? А я йому: ти як хочеш, а я не доброволець!»

Він родом із села Мньов, Чернігівщина. Село заснували козаки, що після загибелі Січі йшли на роботу до Петербурга. Побачили гарне місце й осіли тут. Хропатий удався в тих козаків: на все свій погляд. 18-річним вступив до КПІ. 1 вересня 39-го почав учитись, а 5 вересня студентам сказали: йдіть служити в Червону Армію. Чому? Бо після підписання пакту Ріббентропа—Молотова треба було ділити Європу, й поспішно брали в армію хлопців 1918—21-го років. Однокурсників узяли не всіх — у кого які батьки. А його батьки бідні, дітей шестеро, він старший. Батько дуже сподівався на нього, а тут таке. «І я розсердився на владу. Не на хлопців, вони потім загинули, як почалась велика війна...»

Двічі загибла Щорсівська

«Я все зрозумів, ще як побачив у «Правде» карикатуру: здоровенний червоноармієць дивиться у мікроскоп на маленьку Фінляндію...»

Він потрапив у 44-ту Щорсівську дивізію, котра мусила перерізати Фінляндію навпіл і «визволити». Перейшли кордон — здивувались: визволені фіни живуть краще за визволителів. Дивувались недовго: на 27-му кілометрі від кордону дивізію блокував фінський батальйон, тримав два тижні без сну і їжі, а мороз під сорок. 20 тисяч наших загинули. З оточення вийшло душ двісті. Їх вишикували, привели комдива Виноградова з заступниками і розстріляли перед строєм як зрадників. Команда, що влаштувала розстріл, зааплодувала! Це було дико. Бо Виноградов в оточенні бився безстрашно, просто дивізію кинули напризволяще. У переформованій дивізії Хропатий служив до літа 41-го, коли легендарна Щорсівська загинула вдруге, під Уманню. Тоді її справді кинули командири. «Мій комполку, — згадує Федір Павлович, — повіз сім'ю в тил і пропав. Я його через 18 літ зустрів випадково. Каже, тікати не думав. А як побачив, що в тилу паніка більша, ніж на фронті, доїхав до Харкова, звідти подзвонив у Москву, щось прибрехав, його послали в Ташкент. Цікава річ. На війні жарт був: ти з Ташкентського фронту? Тобто з глибокого тилу. А воно справді був такий фронт, на випадок, як німці підуть за Волгу, то щоб біженців супроводити на Близький Схід, під захист англійців. Це той командир розказав». — «А ви йому фізіономію не набили?» — «Ні. Навіщо? Війна винна, а не він. Ми з ним просто гарно посиділи в ресторані...»

Сам Хропатий у сорок першому вийшов з-під Умані зі стереотрубою на плечі. Вона його врятувала: могли розстріляти як втікача, а тут солдат трубу несе!

Молода кукурудза сорокового

«Як ви почувалися між Фінською й Великою війною?» — «Препогано. Вважав, що обов'язково загину. Дивно: я молодий, а думав отак. У Європі йшла війна, вона не могла скінчитися так просто». — «А якась дівчина писала вам тоді?» — «Ні. Я з бідних, а дівчата — вони ж дивляться, які в тебе штани! А штани у мене були неважні. Ну, не тільки в мене. Як у сороковім році послали нас визволяти Бессарабію, ми були такі худі й обірвані, що нас не пустили через кордон, бо як людям покажеш оцю армію? Так і стояли на Дністрі, багато нас, усю молоду кукурудзу витоптали...»

Тамара

Полковника все не було, і Федір Павлович вів далі: «Воював у 799 артполку 337-ї стрілецької дивізії. Поранено мене в боях під Балатоном. Війну закінчив в Австрії у званні старшини. А ще в сорок третьому мені довелось визволяти Чернігівщину, попросив командира, щоб пустив на день-два, бо своїх же не бачив з 39-го! Відпустили. Село спалене, брата вбито, маму поранено. Але я тоді познайомився з дівчиною. І пішов знов на фронт. А від того знайомства у неї син народився. Що ж, треба женитись. Женився по демобілізації, аж у сорок шостому. Народився другий син. Потім я вивчився на інженера з переробки нафти й газу, будував Кременчуцький нафтопереробний, виріс до головного інженера, працював у Ярославлі, в Барнаулі. Тепер живу в Києві...» — «А як ту дівчину звали?» — «Тамарою. Ми з нею й понині, слава Богу...»

Архітектор

Вдалині з'явилися дві постаті й повільно рушили до нас. Урочиста зустріч зафіксована на верхньому знімку. 98-літній Микола Макарович Самбуров родом з Харкова. Там вони з батьком працювали малярами на будівництві ХТЗ. Самбуров закінчував архітектурний факультет, у нього вже була переддипломна практика, як почалася Фінська війна. Нічого, кажуть, наздоженете, і він пішов в артилерію, як радист-кулеметник розвідвідділу 23-го артполку. Пам'ять має вибіркову — якісь деталі пригадує добре, якісь гірше (роки і назви міст), й він зворушливо ніяковіє, немов школяр. Але потроху, всі разом, згадуємо. Отож, 41-й рік застав Миколу Макаровича в Харкові, знову на будівництві. На війну пішов добровольцем. Потрапив у танкові війська, під Ленінград. На курсах, за півтора місяця, вивчив усі танки, від «Рено» до БТ-5, а воював на Т-34. Перший бій під Нарвою, потім під Москвою, 31-ша бригада 8-го танкового корпусу. У сорок другому контужений у бою під Ржевом. Після того комісований.

Маріїнський палац

Весною 46-го (якраз у День Перемоги) Самбурова призначили начальником будівельної дільниці на відновленні Маріїнського палацу, де тепер наш Президент приймає важливих гостей. Тоді там лежали руїни, а 1948 року палац був знову цілий. Він призначався для будинку політосвіти, діло важливе, тож двічі на тиждень на будову приїздив Хрущов. За той палац Самбуров отримав третю зірку на погони й став аж старшим лейтенантом. Потім був директором реставраційних майстерень, головним архітектором Діпрограду. Нині він настаріший у Спілці архітекторів України, живе сам, дружина недавно померла.

Тихий поїзд

Вони, троє, могли зустрітися давно, десь під Виборгом чи на Балатоні. Але познайомилися пізніше, по госпіталях. При зустрічах найчастіше згадують Фінську війну. Чи тому, що вона була перша, чи тому, що там полягло майже 300 тисяч, і багато з України, а ніхто про це в Україні не згадує. Афганців шанують високо, а солдатів Зимової війни — ніяк. Ми запитали: вам хочеться бачити ті місця? Усі троє сказали «так», а Микола Макарович додав: «Тільки я ж уже, хлопці, як ото в метро кажуть... гражданє, виходьте, поїзд далі не йде!» Втім, це сказано не сумно, а зовсім просто. Всі троє зберегли дивовижну хлоп'якуватість, і навіть трохи порушили госпітальний режим, випили «по три краплі» за всіх солдатів другої світової. Але перед тим Григорій Антонович сказав: «Момент, хлопці, я переодягнуся!» — і дістав з торби парадного піджака з орденами (це зафіксовано на середньому знімку.). А вже потім вони присіли на дубові пеньки й бесідували про все, що ми з вами вже трохи знаємо, й про те, що відомо лиш їм трьом.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пам'ять

■ *Суми*

Розмова з онуком

Бій за Галушки, що в Лебединському районі, в серпні 43-го був злим і жорстоким. Про це свідчить і скромний обеліск, на меморіальній плиті якого викарбувано імена 20 героїв, які заплатили власним життям за визволення цього невеличкого хутора. Однак цей список, вважаю, неповний. До нього я додав би ще три імені. І першим серед них написав би ім'я свого діда — Филимона Михайловича Головка.

...Ця трагедія сталася на хуторі за півроку до його повного визволення — наприкінці лютого 43-го. Після невдалого зимового наступу Червоної Армії Галушки опинилися поміж двох вогнів: за три кілометри — в Парфилах — наші, за півкілометра — в Сіренках — німці. Тож для обох сторін хутір став своєрідною зоною полювання. Саме тут в ранкових сутінках 27 лютого і зустрілися дві ворожі розвідгрупи. В рукопашному бою наша виявилася спритнішою за німецьку. Та один фашист все-таки вирвався з пастки. Ганс так миготів п'ятами, що навіть автоматна черга не наздогнала. Зате зчинила справжній переполох серед сіренківського гарнізону. І за годину звідти вирушив на розправу до Галушок каральний загін чисельністю майже півроти. Ще за півгодини до дідової хати влетів захеканий 10-річний Миколка:

— Діду, хутчіш тікайте до Парфилів. Фашисти по всіх хатах шукають мужчин...

Дід навіть голови не повернув.

— Ти чого сидиш, Халимоне? — заламала руки бабця Ганна, та, глянувши в дідові очі, безсило опустилася на долівку.

— Ганю, дай мені сорочку з Георгіївськими хрестами і білий кожушок.

— Халимоне, ти ще встигнеш втекти, — благала бабця, обнімаючи дідові ноги. — А не хочеш тікати — сховайся в проваллі. Туди німці не полізуть.

— Я в германську унтер-офіцером ніколи б не бігав від цих харцизяк, а в себе вдома й поготів, як заєць, не тікатиму й не ховатимуся від них. Зрештою, коли всі галушківські чоловіки сховаються, фашисти візьмуть у заручники жінок і дітей...

Дід сам вийшов назустріч німцям, коли ті загельготіли біля хвіртки...

54-річного Головка Филимона, якому б ще жити та жити, та двох 70-річних його односельців, тезок — і одного, і другого звали Галушка Кузьма Іванович, фашисти розстріляли на сільському вигоні за сто метрів від нашої хати...

На День Перемоги я, вже зі своїм внуком, приїду в Галушки, щоб покласти квіти на могилу вбитого діда і до обеліска загиблих воїнів. 11-річний Іванко, міцно пригорнувшись до мого плеча, вкотре пошепки попросить:

— Дідусю, розкажи мені про свого дідуся.

Цю розповідь завжди розпочинаю так:

— Зі своїм дідом ми розминулися в часі: його розстріляли фашисти за п'ять років до мого народження. Однак пам'ять про нього і гордість за нього завжди живуть у моєму серці. Тож хочу, щоб і ти, Іванку, був таким мужнім і сильним духом, так любив рідну землю, як твій прадід Филимон Головко...

Владислав ЖМУРКОВ.

СЕРЕДА, 8 травня

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00 ТРК «Ера».
09.00 Одвічні істини.
09.05 Казна держави.
09.35 Серіал «Жіночі покої». 2 серія.
10.35 Співає Раїса Кириченко.
11.00 Новини.
11.15 Телевізійна служба розшуку.
11.20 Мультсеріал «Книга джунглів».
11.50 Абетка безпеки.
ОСВІТНІЙ КАНАЛ
12.00 «Учителю мій, наставнику добрий» (Герой України, вчитель Т.Прошкуратова).
12.30 Нащадкам на згадку.
12.37 А.Малишко. Фронтова поезія.
УКРАЇНСЬКИЙ ТЕЛЕКАНАЛ «КУЛЬТУРА»
13.00 Док.фільм «Це німців не стосується».
13.30 Ретро-альбом.
13.40 Життєва палітра А.Радзіховського.
14.00 Телевізійна служба розшуку.
14.10 Закон є закон.
15.00 Новини.
15.15 Мультсеріал «Книга джунглів».
15.40 Студія «5».
16.20 Крок до зірок.
16.55 Закон є закон.
17.00 Новини.
17.15 Маршрут XXI.
17.35 Бізнес за правилами.
18.05 «Сини твої, Україно!». Співає квартет «Гетьман». Частина 1.
18.35 Саме той.
19.00 Новини.
19.10 Український романс-2.
19.40 Серіал «Жіночі покої». 3 серія.
20.35 Вечірня казка.
20.45 Вечірня молитва.
20.50 Лотерея «Кено», «Суперлото».
21.00 Новини.
21.30 Питання дня.
21.35 Світ спорту.
21.45 Музичний калейдоскоп.
22.00 Футбол. Вища ліга. Огляд XXI туру чемпіонату України.
22.20 Серіал «Клан».
23.00 ТРК «Ера».

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2

10.10 Крок до зірок.
10.50 Дитяча лінія.
11.05 Мультфільм.
11.20 Сільський час.
12.20 Худ.фільм «За ніччю день».

КАНАЛ «1+1»

07.00, 08.30 Сніданок з «1+1».
07.30 Серіал «Знатоки. 10 років потому». 2 серія.
09.00 Серіал «День народження Буржуя». 1 серія.
10.00-14.00 Програми УТ-2.
14.00 Худ.фільм «Вогнем і мечем». 2 серія.
15.00 ТСН.
15.15 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Мерседес» тікає від погоні».
16.45 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Ати-бати, йшли солдати...»
18.25 Серіал «День народження Буржуя». 2 серія.
19.30 ТСН.
20.00 ТСН. Проспорт.
20.10 Аншлаг, аншлаг.
21.20 Серіал «Знатоки. 10 років потому». 3 серія.
22.30 Худ.фільм «Вогнем і мечем». 3 серія.
23.35 Док.серіал «Війна. Український рахунок». 3 серія.
00.15 ТСН.
00.45 Ситуація.
01.00 Телевізійна служба розшуку.

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

«ІНТЕР»

07.00, 08.00, 09.00, 12.00 Новини.
07.20 Бадьорого ранку!
08.20 Серіал «Убивча сила-3. Спідвей».
09.35 Велике прання.
10.30 Кримінал-шоу «Афера».
11.25 Серіал «Алондра».
12.15 Серіал «Заборонена жінка».
13.00-18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

КДРТРК

13.00 За київським часом.
13.10 Телемагазин.
13.15 Шлягер представляє.
14.00 Телемагазин.
14.05 Естафета.
14.20 Пісні моєї душі. Співає В.Степова. Частина 1.
14.45 Музичні історії. М.Лисенко.
15.00 Домашній доктор.
15.20 Телемагазин.
15.25 Телевізійна служба розшуку.
15.30 Люди і долі.
16.00 Медичний центр «Довіра».
16.05 Київ діловий.
16.35 Телемагазин.
16.40 Серіал «Життя заново».
17.25 Торговий ряд.
17.30 За київським часом.

«ІНТЕР»

18.00 Новини.
18.05 Серіал «Злодійка».
19.00 Поле чудес. Святковий випуск.
20.00 Інформаційний канал «Подробиці».
20.40 Кохання з першого погляду.
21.30 Серіал «Убивча сила-3. Закон перспективи».
22.35 Інтелектуальне шоу «9-й вал».
23.20 Подробиці. Підсумки дня. Нічний «Час».
00.00 Футбол. Дорога до Чемпіонату світу.
00.30 Нічний сеанс. Худ. фільм «Назад дороги немає».
01.50 Прогноз погоди.

ICTV

05.40 Серіал «Приватний детектив Магнум».
06.35 Хіт-парад «Гаряча сімка».
06.45 Факти. Інформаційна програма.
06.55 Телевізійна служба розшуку.
07.00 Мультсеріал «Малюк Дракула».
07.30 Мультсеріал «Вуді Вудпекер і його друзі».
07.45 Факти. Інформаційна програма.
07.55 Плюс-мінус. Економічний вісник.
08.10 Погода.
08.15 Серіал «Фантастична дівчина».
08.45 Факти. Інформаційна програма.
09.00 Серіал «Квантовий стрибок».
09.55 Худ.фільм «На все життя, що залишилось». Худ.фільм. 3-4 серії.
10.00,11.00,12.00,14.00,18.00 Факти. Гарячі новини.
11.45 Серіал «Приватний детектив Магнум».
12.45 Факти. Інформаційна програма.
13.00 Худ.фільм «Стамбульський транзит».
14.40 Серіал «Школа моделей».
15.10 Мультсеріал «Вуді Вудпекер і його друзі».
15.45 Мультсеріал «Інопланетяни».
16.10 Мультсеріал «Малюк Дракула».
16.35 Мультсеріал «Джиммі-суперхробак».
16.55 Мультсеріал «Міські акули».
17.25 Серіал «Фантастична дівчина».
17.45 Серіал «Квантовий стрибок».
18.45 Факти. Інформаційна програма.
19.20 Худ.фільм «Цей божевільний Нат».
21.15 Серіал «Справи Кепських».
21.45 Факти. Інформаційна програма.
22.05 Погода.
22.10 Худ.фільм «Постріл з пітьми».
00.10 ДКТ представляє. Світ Computera.
00.30 Худ.фільм «Анкор, ще анкор».
02.10 Хіт-парад «Гаряча сімка».

СТБ

07.05, 08.25, 01.40 Астрологічний прогноз.
07.10 Музичний департамент «Ран ОК».
08.00 «Вікна». Бізнес.
08.30 «Вікна». Опівночі.
09.00 «Вікна». Столиця.
09.40 Худ. фільм «Живі та мертві». 2 серія.
11.15 Маски-шоу.
11.45 Худ. фільм «Згадати все».
14.00 «Вікна». Новини.
14.20 Музичний департамент «День ОК».
16.20 Худ. фільм «А зорі тут тихі...» 2 серія.
18.10 «Вікна». Столиця.
18.20 Маски-шоу.
19.00 «Вікна». Новини.
19.35 Худ. фільм «Кохання цього року».
22.00 «Вікна». Бізнес.
22.20 Худ. фільм «Надто гарна для тебе».
00.10 «Вікна». Опівночі.
00.40 Серіал «Спрут-4».

НОВИЙ КАНАЛ

06.25, 06.35, 07.20, 07.35, 08.10, 08.35, 08.50, 09.05 Підйом.
06.30 Репортер.
06.50 Серіал «Дінкі — маленький динозавр».
07.30 Репортер-бізнес.
07.45 Мультсеріал «Скубі Ду, де ти?».
08.30 Репортер.
08.40 Знай наших.
09.00 Київський репортер.
09.25 Худ.фільм «Жінки, яким поталанило». 2 серія.
10.50 Серіал «Кобра». 1 серія.
11.45 Тетянин полудень.
12.20 Худ.фільм «Вогненна пастка».
14.00 Репортер.
14.10 «Хауз фіт» — домашній фітнес.
14.20 Серіал «Біле Ікло».
14.50 Мультсеріал «Бандольєро». 2 серія.
15.20 Мультсеріал «Дінкі — маленький динозавр».
16.00 Мультсеріал «Скубі Ду, де ти?».
16.20 Мультсеріал «Сейлормун».
16.45 Мультсеріал «Шоу Рена і Стімпі».
17.10 Серіал «Баффі — винищувачка вампірів-3».
18.05 Серіал «Кобра». 2 серія.
19.00 Репортер.
19.30 Серіал «Дикий янгол».
20.40 Худ.фільм «Клоун».
22.30 Репортер.
22.50 Погода.
23.00 Англійська Прем'єр-ліга. «Манчестер Юнайтед» — «Арсенал».
01.00 Репортер.
01.15 Телевізійна служба розшуку.
01.20 Худ.фільм «Жінки, яким поталанило». 2 серія.
02.35 Зона ночі.
03.50 Худ.фільм «Зустріч на Ельбі».
05.30 Серіал «Сімейні пута».
06.20 Худ.фільм «Білоруський вокзал».

ГРТ-міжн.

07.05 Серіал «Тридцять випадків майора Земана».
08.00 Новини.
08.15 Телеканал «Доброго ранку».
10.05 Серіал «Сімейні пута».
11.00 Новини (із субтитрами).
11.15 Худ.фільм «Хлопець з нашого міста».
12.40 З легкою парою! В гостях у М.Євдокимова.
13.10 Скарби Кремля.
13.20 Клуб мандрівників.
14.00 Новини (із субтитрами).
14.15 Програма «100%».
14.40 «Кілька миттєвостей війни».
15.30 Худ.фільм «Їх знали тільки в обличчя».
17.00 Новини.
17.25 Сміхопанорама.
17.55 Життя чудових людей. Г.Чухрай.
18.25 Серіал «Тридцять випадків майора Земана».
19.05 Велике прання.
20.00 Час.
20.30 Поле чудес. Святковий випуск.
21.30 Серіал «Сімейні пута».
22.30 Худ.фільм «Воєнно-польовий роман».
00.00 Нічний «Час».
00.20 Док.фільм «Ми ще живі...».
01.00 Худ.фільм «Хлопець з нашого міста».

РТР

04.50 — 08.00 Ранок на РТР.
04.50, 05.50, 06.50, 07.50 Вісті — Москва.
05.00, 06.00, 07.00, 08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Вісті.
05.10 Православний календар.
05.15 Сімейні новини.
05.25 Чергова частина.
05.40 Дорожній патруль.
06.10 Експертиза РТР.
06.20 Національний доход.
06.25 Вісті — Спорт.
06.30 Сімейні новини.
07.10 Чергова частина.
07.15 Москва — Мінськ.
07.30 Дорожній патруль.
07.40 Експертиза РТР.
08.10 Док. фільм «Від «Зоряних війн» до «Зоряних війн».
09.10 Худ. фільм «Громило».
10.20 Худ.фільм «Історія Одрі Хепберн».
11.00 Док. фільм «Коли ми повернемося додому...».
11.55 Що хоче жінка.
12.30 Док. фільм «У війни не жіноче обличчя».
13.20 Вісті — Спорт.
13.25 Худ.фільм «Знедолені».
14.25 Серіал «Дикий янгол».
15.20 Серіал «Друзі-3».
16.20 Футбол. Чемпіонат Росії. «Крила Рад» (Самара) — «Локомотив». (Москва).
18.00 Серіал «Комісар Рекс».
18.50 На добраніч, малята!
19.35 Вісті — Москва.
19.55 «Добродії офіцери-2002». Святковий концерт О.Газманова.
22.05 Худ.фільм «Хід у відповідь».
23.50 Чемпіонат Росії з футболу.

НТБ

05.00, 05.30, 06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 09.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сьогодні.
05.05, 05.35, 06.10, 06.35, 07.35 Ранок на НТВ.
07.55 Серіал «Рятувальники. Критична маса». 2 серія.
09.25 Худ. фільм «Двічі народжений».
11.20 Серіал «Сімнадцять миттєвостей весни».
13.20 Принцип «Доміно».
15.30 «Кримінальна Росія». «Викрадення Страдіварі».
16.10 Худ. фільм «Версії полковника Зоріна». 3 серія.
18.35 Наше кіно.
21.40 Цілком таємно.
22.40 Худ. фільм «Шереметьєво-2».
00.35 Російський національний олімп.

ЧЕТВЕР, 9 травня

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00 ТРК «Ера».
09.00 «Пам'ять». Репортаж з Парку Вічної Слави. Покладання квітів до пам'ятника Невідомому солдату.
09.30 Кіноконцерт «Ваші улюблені пісні».
10.05 «Фронтові поезії» Олеся Гончара.
10.40 В.-А.Моцарт «Реквієм».
11.40 Худ.фільм «Солдат і слон».
УКРАЇНСЬКИЙ ТЕЛЕКАНАЛ «КУЛЬТУРА»
13.00 День Перемоги.
13.10 Ретро-альбом «Товариш пам'ять».
13.30 Док.фільм «Довкола таємниці «Вервольф».
14.00 «В майстерні художника». О.Артамонов.
14.50 Закон є закон.
15.00 Новини.
15.20 Пам'ятати довіку.
15.55 Худ.фільм «Спрага».
17.15 Резонанс.
17.35 «Сини твої, Україно!». Співає квартет «Гетьман». Частина 2.
18.05 Док.фільм «Замовчаний генерал».
18.40 «На попілі ніхто не згорів».
19.00 Новини.
19.10 До Дня Великої Перемоги. Худ.фільм «Батько солдата».
20.40 Вечірня казка.
20.50 Вечірня молитва.
20.55 Лотерея «Кено».
21.00 Новини.
21.20 Питання дня.
21.30 «Для вас, фронтовики». Співає народний артист України Г.Гаркуша.
21.50 І до, і після...
22.20 Серіал «Клан».
23.00 ТРК «Ера».

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2

10.00 Телевистава «День Перемоги серед війни».
11.50 «Зірка, яка випромінює тепло». До 100-річчя від дня народження Любові Орлової.
12.15 Короткометражний худ.фільм «Прощай, Дніпро!»
12.45 Худ.фільм «Хочу зробити зізнання». 1 серія.

КАНАЛ «1+1»

07.00, 08.30 Сніданок з «1+1».
07.30 Серіал «Знатоки. 10 років потому». 3 серія.
09.00 Серіал «День народження Буржуя». 2 серія.
10.00-14.00 Програми УТ-2.
14.00 Худ.фільм «Вогнем і мечем». 3 серія.
15.00 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Подвиг розвідника».
16.40 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «В бій ідуть тільки старики».
18.25 Серіал «День народження Буржуя». 3 серія.
19.30 ТСН.
20.00 ТСН. Проспорт.
20.10 Перший мільйон.
21.15 Серіал «Знатоки. 10 років потому». 4 серія.
22.25 Худ.фільм «Вогнем і мечем». 4 серія.
23.30 Док.серіал «Війна. Український рахунок». 4 серія.
00.10 Худ.фільм «Злі пагорби».

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

КДРТРК

07.00 За київським часом.
07.30 Духовний купол України.
08.00 Світ М.Ліпінської.
08.10 Вам, ветерани.

«ІНТЕР»

09.00 День Перемоги.
09.05 Худ. фільм «Екіпаж машини бойової».
10.10 Смачно з Борисом Бурдою.
10.35 Серіал «Убивча сила-3. Закон перспективи».
11.30 Караоке на майдані.
12.05 Худ. фільм «Чекай мене».
13.30 Поле чудес. Святковий випуск.
14.25 Худ. фільм «Вірність».
15.50 Велике прання.
16.40 Худ. фільм «Випадок з Полиніним».
18.15 Спецпроект до Дня Перемоги. «Чекай мене...Україно».
18.40 ХВИЛИНА МОВЧАННЯ.
18.50 Пісні Перемоги. Святковий концерт.
20.00 Інформаційний канал «Подробиці».
20.30 Пісні Перемоги. Святковий концерт. Продовження.
21.25 Худ. фільм «У серпні 44-го...».
23.25 Клуб «Золотий гусак».
00.00 Нічний сеанс. Худ. фільм «Назад дороги немає». Заключна серія.
01.10 Футбол. Дорога до Чемпіонату світу.
01.35 Худ. фільм «Законний шлюб».

ICTV

05.25 Худ.фільм «Чекаю і сподіваюсь».
07.40 Погода.
07.45 Худ.фільм «Хроніка пікіруючого бомбардувальника».
08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.00 Факти. Гарячі новини.
09.15 Воєнно-польовий романс.
11.10 Худ.фільм «Ціна скарбів».
12.45 Факти. Інформаційна програма.
13.00 Худ.фільм «Цей божевільний Нат».
14.55 Худ.фільм «Пірат Його Величності».
16.40 Худ.фільм «30-го знищити».
18.45 Факти. Інформаційна програма.
19.00 Худ.фільм «Велика прогулянка».
21.30 Худ.фільм «Анкор, ще анкор».
23.25 Худ.фільм «30-го знищити».
01.20 Хіт-парад «Гаряча сімка».
01.30 Музика ночі.

СТБ

07.05, 07.55, 00.55 Астрологічний прогноз.
07.10 Музичний департамент «Ран ОК».
08.00 Худ. фільм «Кохання цього року».
09.50 Худ. фільм «Доля людини».
11.40 Худ. фільм «Підранки».
13.25 Худ. фільм «Іванове дитинство».
15.15 Худ. фільм «Перевірка на дорогах».
17.05 Худ. фільм «Надто гарна для тебе».
19.00 «Вікна». Новини.
19.20 Худ. фільм «Дружина найкращого друга».
21.25 Худ. фільм «Червона скрипка».
23.55 Серіал «Спрут-4».

НОВИЙ КАНАЛ

08.00 Мультсеріал «Дикі Тонбери».
08.25 Мультсеріал «Дещо про Мімі».
08.55 Мультсеріал «Мишеня Лапич».
09.25 Серіал «Плем'я-2».
10.00 Худ.фільм «Три горішки для Попелюшки».
11.40 Худ.фільм «Женя, Женечка і «катюша».
13.15 Репортер.
13.30 «Хауз фіт» — домашній фітнес.
13.40 Худ.фільм «Справа №306».
15.05 Мультсеріал «Скубі Ду, де ти?».
15.35 Мультсеріал «Сейлормун».
15.55 Мультсеріал «Шоу Рена і Стімпі».
16.25 Худ.фільм «Акція».
18.05 Серіал «Загублений світ».
19.00 Репортер.
19.30 Худ.фільм «Офіцери».
21.30 Худ.фільм «Секретні матеріали».
23.55 Зона ночі.
00.55 Худ.фільм «Законний шлюб».
02.25 Худ.фільм «Секретні матеріали».
04.25 Худ.фільм «Великий перелом».
06.05 Мультфільм.

ГРТ-міжн.

08.00 Новини.
08.15 «День Перемоги». Святковий канал.
09.00 Москва. Красна площа. Військовий парад,присвячений Дню Перемоги.
09.55 «День Перемоги». Святковий канал.
10.20 «Пісні імперії». «Темна ніч».
10.40 Грай, гармонь солдатська!
11.20 Худ.фільм «Воєнно-польовий роман».
12.50 «День Перемоги». Святковий канал.
13.20 Док.фільм «Маршал Костянтин Рокоссовський».
14.00 Новини (із субтитрами).
14.10 Худ.фільм «Чекай мене».
15.40 «День Перемоги». Святковий канал.
16.25 Прем'єра фільму «Перший маршал авіації».
17.00 Новини.
17.15 «День Перемоги». Святковий канал.
17.50 «Світлої пам'яті полеглих у боротьбі проти фашизму». Хвилина мовчання.
18.05 Худ.фільм «Ати-бати, йшли солдати...».
19.30 «День Перемоги». Святковий канал.
20.00 Час.
20.20 «Пісні Перемоги». Святковий концерт.
21.00 Москва. Святковий салют на честь Дня Перемоги.
21.05 «Пісні Перемоги». Святковий концерт (продовження).
22.30 Худ.фільм «Чекання полковника Шалигіна».
23.50 Худ.фільм «Свято».
01.20 Концерт до Дня Перемоги.

РТР

05.20 Док. фільм «У війни не жіноче обличчя. Це була не я...»
05.40 Худ.фільм «Загін собливого призначення».
06.55 «Вікторія». Фестиваль солдатської пісні.
08.25 «Чекай мене». Кіноконцерт.
08.55 Москва. Красна площа. Військовий парад, присвячений 57-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.
09.55 Док. фільм «Крила над Берліном. Забута операція»..
10.45 Худ.фільм «За два кроки від «Раю».
12.05 Док. фільм «Зброя Росії: невідомі онуки Калашникова».
13.00 Вісті.
13.20 Концерт «Пам'ять серця».
13.30 Худ.фільм «Любов земна».
15.05 Худ.фільм «Доля».
17.50 Світлої пам'яті загиблих у боротьбі проти фашизму. Хвилина мовчання.
18.05 Концерт, присвячений Дню Перемоги.
19.50 Худ.фільм «Біле сонце пустелі».
21.15 Худ.фільм «Батько солдата».
22.45 Худ.фільм «Випадок у квадраті 36-80».

НТБ

07.00, 09.00, 11.00, 13.00, 18.05 Сьогодні.
07.15 Програма «Травневий ранок».
07.30 Худ. фільм «Небесний тихохід».
09.20 Парад на Красній площі.
09.40 Худ. фільм «Добровольці».
11.30 Серіал «Сімнадцять миттєвостей весни».
13.25 Худ. фільм «Падіння Берліна».
16.05 Худ. фільм «О шостій годині вечора після війни».
17.50 Світлої пам'яті полеглих у боротьбі проти фашизму. Хвилина мовчання.
18.45 Худ. фільм «Білоруський вокзал».
20.45 Худ. фільм «Летючий голландець».
22.40 Концерт Кристини Орбакайте.

П'ЯТНИЦЯ, 10 травня

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00 ТРК «Ера».
09.00 Одвічні істини.
09.05 Classic-прем'єр.
09.30 Худ.фільм «Батько солдата».
11.00 Новини.
11.20 Мультсеріал «Книга джунглів».
ОСВІТНІЙ КАНАЛ
12.00 «Бачу землю». Есе В.Скуратівського.
12.20 Штрихи до портрета. Народний художник України Л.Мєшкова.
12.35 Док.серіал «Дені, розкажи мені».
УКРАЇНСЬКИЙ ТЕЛЕКАНАЛ «КУЛЬТУРА»
13.00 «Відблиск давніх часів».
13.20 Ретро-альбом.
13.30 «Батько». Фільм 1.
14.00 Телевізійна служба розшуку.
14.10 Закон є закон.
15.00 Новини.
15.15 Мультсеріал «Книга джунглів».
15.40 Студія «5».
16.25 Док.фільм «Світ Швейцарії».
16.55 Закон є закон.
17.00 Новини.
17.20 Грін-зона.
17.45 Надвечір'я.
18.15 Новація.
18.30 Саме той.
19.00 Новини.
19.15 Стара колекція. «Real Love».
19.45 Диканька.
20.40 Вечірня казка.
20.55 Вечірня молитва.
21.00 Новини.
21.30 Питання дня.
21.35 Світ спорту.
21.45 В ніч на суботу з Оленою Роміною.
22.25 Серіал «Клан».
22.55 Телевізійна служба розшуку.
23.00 ТРК «Ера».

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2

10.10 Мультфільм на замовлення.
11.20 Док.фільм «Із сяйва років печальних».
11.50 Абетка безпеки.
11.55 Худ.фільм «Хочу зробити зізнання». 2 серія.
13.20 Право.

КАНАЛ «1+1»

07.00, 08.30 Сніданок з «1+1».
07.30 Серіал «Знатоки. 10 років потому». 4 серія.
09.00 Серіал «День народження Буржуя». 3 серія.
10.00-14.00 Програми УТ-2.
14.00 Худ.фільм «Вогнем і мечем». 4 серія.
15.00 ТСН.
15.15 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Містер Піткін у тилу ворога».
17.00 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Безодня».
19.30 ТСН.
20.00 ТСН. Проспорт.
20.10 Прихована камера.
21.15 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Брат-2».
23.35 ТСН.
00.05 Ситуація.
00.20 Телевізійна служба розшуку.

00.25 Худ.фільм «Життя прекрасне».

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

«ІНТЕР»

07.00, 08.00, 09.00, 12.00 Новини.
07.30 Смачно з Борисом Бурдою.
08.20 Худ. фільм «У серпні 44-го».
10.20 Сім'я від А до Я.
10.30 Золотий гусак.
11.10 Серіал «Алондра».
12.15 Серіал «Заборонена жінка».
13.00—18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

КДРТРК

13.00 За київським часом.
13.10 Телемагазин.
13.15 Музичний час.
13.45 Телемагазин.
13.50 Родом з України. О. Санаєва.
14.20 Крила.
14.50 Конкурент.
15.20 Телемагазин.
15.25 Естафета.
15.40 Телевізійна служба розшуку.
15.45 Домашній доктор.
16.05 Автографи Ю. Вересоцького.
16.35 Телемагазин.
16.40 Серіал «Життя заново».
17.25 Торговий ряд.
17.30 За київським часом.

«ІНТЕР»

18.00 Новини.
18.10 Чекай мене...
19.00 Велике прання.
20.00 Інформаційний канал «Подробиці».
20.40 Слабка ланка.
21.40 Худ.фільм «Чайнатаун».
00.10 Подробиці. Підсумки дня.
00.35 Худ.фільм «Ігри розуму».
02.15 Прогноз погоди.

ICTV

05.40 Серіал «Приватний детектив Магнум»
06.35 Хіт-парад «Гаряча сімка».
06.45 Факти. Інформаційна програма.
06.55 Телевізійна служба розшуку.
07.00 Мультсеріал «Малюк Дракула».
07.30 Мультсеріал «Вуді Вудпекер і його друзі».
07.45 Факти. Інформаційна програма.
07.55 Плюс-мінус. Економічний вісник.
08.10 Погода.
08.15 Серіал «Фантастична дівчина».
08.45 Факти. Інформаційна програма.
09.00 Серіал «Квантовий стрибок».
09.55 Серіал «Мілагрос».
10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 17.00, 18.00 Факти. Гарячі новини.
10.50 Серіал «Чорна перлина».
11.45 Серіал «Приватний детектив Магнум».
12.45 Факти. Інформаційна програма.
13.00 Худ.фільм «Велика прогулянка».
15.15 Мультсеріал «Вуді Вудпекер і його друзі».
15.45 Мультсеріал «Іншопланетяни».
16.10 Мультсеріал «Малюк Дракула».
16.35 Мультсеріал «Джиммі-суперхробак».
16.55 Мультсеріал «Міські акули».
17.25 Серіал «Фантастична дівчина».
17.45 Серіал «Квантовий стрибок».
18.45 Факти. Інформаційна програма.
19.20 Худ.фільм «Подвійний вибух».
21.10 Серіал «Справи Кепських».
21.45 Факти. Інформаційна програма.
22.05 Погода.
22.10 Худ.фільм «Хамон, хамон».
00.00 «Кентавр». Тележурнал для чоловіків.
00.20 Хіт-парад «Гаряча сімка».
00.30 Худ.фільм «Хімія тіла-3».

СТБ

07.05, 08.05, 01.15 Астрологічний прогноз.
07.10, 08.10 Музичний департамент «Ран ОК».
09.30 Імпреза.
10.30 Маски-шоу.
11.15 Худ. фільм «Червона скрипка».
14.00 «Вікна». Новини.
14.20 Музичний департамент «День ОК».
16.25 Серіал «Поліцейські-вертольотчики». Заключна серія.
17.25, 18.20 Білий папуга.
18.10 «Вікна». Столиця.
19.00 «Вікна». Новини.
19.35 Худ. фільм «Суддя Дредд».
21.35 Бокс. Тижневий огляд кращих міжнародних боїв.
22.10 «Вікна». Опівночі.
23.00 Худ. фільм «Бий у кістку».

НОВИЙ КАНАЛ

06.25, 06.35, 07.20, 07.35, 08.10, 08.35, 08.50, 09.05 Підйом.
06.30 Репортер.
06.50 Серіал «Дінкі — маленький динозавр».
07.30 Репортер-бізнес.
07.45 Мультсеріал «Скубі Ду, де ти?».
08.30 Репортер.
08.40 Знай наших.
09.00 Київський репортер.
09.20 Мультфільм.
09.35 Худ.фільм «Жінки, яким поталанило». 3 серія.
10.55 Серіал «Кобра». 2 серія.
11.50 Тетянин полудень.
12.25 Худ.фільм «Клоун».
14.00 Репортер.
14.10 «Хауз фіт» — домашній фітнес.
14.20 Серіал «Біле Ікло».
14.50 Мультсеріал «Бандольєро». 3 серія.
15.20 Мультсеріал «Дінкі — маленький динозавр».
16.00 Мультсеріал «Скубі Ду, де ти?».
16.20 Мультсеріал «Сейлормун».
16.45 Мультсеріал «Рена і Стімпі».
17.10 Серіал «Баффі — винищувачка вампірів-3».
18.05 Серіал «Кобра». 3 серія.
19.00 Репортер.
19.30 За гроші.
20.40 Худ.фільм «Мужики!».
22.30 Репортер.
22.50 Погода.
23.00 Худ.фільм «Чорні тигри».
00.50 Репортер.
01.00 Телевізійна служба розшуку.
01.05 «Якобз» представляє зірок «Червоної рути».
01.15 Зона ночі.
02.10 «Бівіс і Батхед».
02.35 Худ.фільм «Чорні тигри».
04.10 Худ.фільм «Серенада сонячної долини».
05.30 Серіал «Сімейні пута».

ГРТ–міжн.

09.00 Новини (із субтитрами).
09.10 Серіал «Тридцять випадків майора Земана».
10.05 «Кілька миттєвостей війни».
10.50 Худ.фільм «Свято».
12.25 Концерт П. Тодоровського і Г. Сукачова.
13.15 Док.фільм «Флагман. Адмірал Кузнєцов».
14.00 Новини (із субтитрами).
14.15 Худ.фільм «Таємниця двох океанів».1 серія.
15.35 «Пісні імперії». «Вертикаль».
16.00 Срібна куля. У. Черчілль.
17.00 Новини.
17.10 Розумниці і розумники.
17.40 VRS-камера.
18.05 Док.фільм «Темна ніч».
18.25 Серіал «Тридцять випадків майора Земана».
19.20 «Потяг милосердя».
20.00 Час.
20.30 Худ.фільм «На Дерибасівській погода непогана, або На Брайтон-Біч знову йдуть дощі».
22.00 «Давай за!». Концерт групи «Любе».
23.10 Худ.фільм «Зміїне джерело».
00.40 Худ.фільм «Таємниця двох океанів». 1 серія.

РТР

05.15 Худ.фільм «Генерал».
06.50 Худ.фільм «Розвідники».
08.10 Концерт, присвячений Дню Перемоги.
09.55 Кіноісторії Г. Скороходова.
10.05 Худ.фільм «Чисте небо».
12.00 Док. фільм «Зброя Росії: танки».
13.00, 19.00 Вісті.
13.20 Худ. фільм «Весілля з приданим».
15.15 «Надія Бабкіна й ансамбль «Російська пісня». 25 років у дружньому колі». Частина 1.
17.15 Худ.фільм «Їхали два шофери».
19.25 «Бенефіс Олександра Розенбаума». Ювілейний концерт за участю зірок естради, театру і кіно.
21.40 Худ.фільм «Сліпа ярість».
23.30 Худ. фільм «Гра на мільйони».

НТБ

07.00, 09.00, 11.00, 15.00, 18.00 Сьогодні.
07.15 Серіал «Дзеркало, дзеркало».
08.00 Серіал «Невідома планета».
09.15 Худ. фільм «Білоруський вокзал».
11.25 Серіал «Сімнадцять миттєвостей весни».
12.50 Цілком таємно.
13.40 Смачні історії.
14.00 Своя гра.
15.25 «Кримінальна Росія». «Жигулівські війни». 1 серія.
16.05 Худ. фільм «Невловимі месники».
18.40 Серіал «Агент національної безпеки». «Клуб «Аліса». 1 частина.
19.40 Худ. фільм «Один шанс на двох».
22.00 Худ. фільм «Полювання за спадщиною».
00.00 Серіал «Зоряні ворота».
00.55 Всі зірки чемпіонату світу з футболу.

СУБОТА, 11 травня

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00 ТРК «Ера».
09.00 В гостях у Дрьоми.
09.35 Зірки, на сцену!
10.10 Мультсеріал «Коала на ім'я Арчібальд».
10.40 Дитяча лінія.
10.55 Серіал «Жіночі покої». 3 серія.
11.50 Від сузір'я до сузір'я.
12.10 Київська «Пектораль-10».
12.40 «Секрет успіху». Режисер Національної опери України С. Архипчук.
УКРАЇНСЬКИЙ ТЕЛЕКАНАЛ «КУЛЬТУРА»
13.00 «Кахлі пана П'Йотруся».
13.20 Ретро-альбом.
13.30 «Батько». Фільм 2.
14.00 Кордон.
14.20 Classic-прем'єр.
15.00 Новини.
15.10 Реліквії і храми України.
15.15 Не все так погано...
15.45 Регіон. Захід.
16.05 Фільм для дітей «Острів скарбів».
17.30 Світ. Огляд.
18.00 Футбол. Ліга чемпіонів. Тижневий огляд.
19.00 Новини.
19.10 Вікно в Америку.
19.40 Серіал «Жіночі покої». 4 серія.
20.35 Вечірня казка.
20.45 Вечірня молитва.
20.50 Лотерея «Кено», «Суперлото».
21.00 Новини.
21.35 Світ спорту.
21.45 «Для душі...».
22.00 Ток-шоу Оксани Марченко «Моя професія».
22.50 Телевізійна служба розшуку.
23.00 ТРК «Ера».

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ–2

10.00 Диканька.
11.00 Польова пошта пам'яті.
11.35 Надзвичайна ситуація.
12.10 Чітко і ясно.
12.40 Милосердя.
13.00 Стара колекція. «Рідна мати моя».
13.30 Людина і закон.

КАНАЛ «1+1»

07.00 Сніданок з «1+1».
07.50 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Брат-2».
10.00—14.00 Програми УТ-2.
14.00 Дісней. Мультфільм «Король Лев. Тімон і Пумба».
14.30 Дісней. Мультфільм «Аладдін».
15.00 Серіал «Уокер — техаський рейнджер».
15.55 Серіал «Прогулянка з чудовиськами».
16.40 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Немовля на прогулянці».
18.25 Аншлаг, аншлаг.
19.30 ТСН.
20.00 Великі перегони.
20.10 Перший мільйон.
21.20 КВН. Українська ліга.
23.20 «Колись дуже давно... Історія «Зоряних воєн».
00.25 Худ.фільм «Сфотографувати ельфів».

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

«ІНТЕР»

07.00, 08.00, 09.00, 12.00 Новини.
07.30 Смачно з Б. Бурдою.
08.20 Худ. фільм «Чайнатаун».
10.45 Сім'я від А до Я.
11.05 Серіал «Алондра».
12.15 Серіал «Заборонена жінка».
13.00—18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

КДРТРК

13.00 За київським часом.
13.10 Телемагазин.
13.15 Шлягер представляє.
13.55 Телемагазин.
14.00 Худ. фільм «Червоне вино Перемоги».
15.25 Оплески, оплески.
15.45 Телемагазин.
15.50 Телевізійна служба розшуку.
15.55 Увага, варта!
16.20 Ліки майбутнього.
16.35 Телемагазин.
16.40 Серіал «Життя заново».
17.25 Торговий ряд.
17.30 За київським часом.

«ІНТЕР»

18.00 Новини.
18.10 Серіал «Злодійка».
19.00 Велике прання.
20.00 Інформаційний канал «Подробиці».
20.55 Містечко.
21.35 Худ. фільм «Тенета рекета».
23.05 Подробиці. Підсумки дня.
00.45 Худ.фільм «Коматозники».
01.50 Прогноз погоди.

ICTV

05.40 Серіал «Приватний детектив Магнум».
06.35 Хіт-парад «Гаряча сімка».
06.45 Факти. Інформаційна програма.
06.55 Телевізійна служба розшуку.
07.00 Мультсеріал «Малюк Дракула».
07.30 Мультсеріал «Вуді Вудпекер і його друзі».
07.45 Факти. Інформаційна програма.
07.55 Плюс-мінус. Економічний вісник.
08.10 Погода.
08.15 Серіал «Фантастична дівчина».
08.45 Факти. Інформаційна програма.
09.00 Серіал «Квантовий стрибок».
09.55 Серіал «Мілагрос».
10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 17.00, 18.00 Факти. Гарячі новини.
10.50 Серіал «Чорна перлина».
11.45 Серіал «Приватний детектив Магнум».
12.45 Факти. Інформаційна програма.
13.00 Худ.фільм «Подвійний вибух».
14.45 Мультсеріал «Вуді Вудпекер і його друзі».
15.15 Мультсеріал «Іншопланетяни».
15.45 Мультсеріал «Малюк Дракула».
16.10 Мультсеріал «Джиммі-суперхробак».
16.35 Серіал «Альф».
17.05 Серіал «Висока хвиля».
18.00 Галопом по Європах.
18.45 Факти. Інформаційна програма.
19.00 Худ.фільм «Матуся у військових черевиках».
21.00 Шоу Олени Степаненко.
21.45 Факти. Інформаційна програма.
22.25 Футбол. Чемпіонат Іспанії. Центральний матч туру.
00.15 Худ.фільм «Фатальна пристрасть».
01.50 «Кентавр». Тележурнал для чоловіків.
Мовлення на Київ і область:
02.05 Худ.фільм «Автошкола бікіні».
03.35 Серіал «Альф».
04.00 Серіал «Війни майбутнього».
05.00 Худ.фільм «Марія, королева Шотландії».

СТБ

07.00, 08.40, 01.15 Астрологічний прогноз.
07.10 Музичний департамент «Ран ОК».
08.50 Імпреза.
09.20 Домовий.
09.35 Кава з молоком.
09.50 Лабораторія малого бізнесу.
10.00 Бокс. Тижневий огляд кращих міжнародних боїв.
10.30 Навколо спорту.
11.00 Серіал «Поліцейські — вертольотчики». Заключна серія.
12.00 Білий папуга.
12.50 Худ. фільм «Бий у кістку».
15.00 Док.фільм «Наш час».
15.20 Медіа-клуб.
16.00 Худ. фільм «Суддя Дредд».
18.00 Серіал «Загін особливого призначення».
19.00 «Вікна». Новини.
19.15 Худ. фільм «Близнюк».
21.25 Худ. фільм «Смерть серед айсбергів».
23.20 Худ. фільм «Перші 9 1/2 тижнів».

НОВИЙ КАНАЛ

06.25, 06.35, 07.20, 07.35, 08.10, 08.35, 08.50, 09.05 Підйом.
06.30 Репортер.
06.50 Серіал «Дінкі — маленький динозавр».
07.30 Репортер-бізнес.
07.45 Мультсеріал «Скубі Ду, де ти?».
08.30 Репортер.
08.40 Знай наших.
09.00 Київський репортер.
09.30 Худ.фільм «Жінки, яким поталанило». 4 серія.
10.50 Серіал «Кобра». 3 серія.
11.45 Тетянин полудень.
12.20 Худ.фільм «Мужики».
14.00 Репортер.
14.10 «Хауз фіт» — домашній фітнес.
14.20 Серіал «Біле Ікло».
14.50 Мультсеріал «Бандольєро». 4 серія.
15.20 Мультсеріал «Дінкі — маленький динозавр».
16.00 Мультсеріал «Скубі Ду, де ти?».
16.20 Мультсеріал «Сейлормун».
16.45 Мультсеріал «Шоу Рена і Стімпі».
17.10 Серіал «Баффі — винищувачка вампірів-3».
18.05 Серіал «Кобра». 4 серія.
19.00 Репортер.
19.30 Серіал «Дикий янгол».
20.40 Худ.фільм «Година пік».
22.30 Репортер.
22.50 Погода.
23.00 Футбол. Англійська Прем'єр-Ліга. Останній тур.
01.05 Репортер.
01.20 Худ.фільм «Жінки, яким поталанило». 4 серія.
02.35 Зона ночі.
04.00 Худ.фільм «Година Пік».
05.25 Серіал «Сімейні пута».
06.15 Худ.фільм «Аеліта, не чіпляйся до чоловіків».

ГРТ–міжн.

09.00 Новини (із субтитрами).
09.10 Худ.фільм «Чекання полковника Шалигіна».
10.45 Слідство веде Колобков.
11.05 Поле чудес. Святковий випуск.
12.00 Грай, гармонь улюблена!
12.35 Смак.
12.50 Здоров'я.
13.25 У світі тварин.
14.00 Новини (із субтитрами).
14.10 Худ.фільм «Таємниця двох океанів». 2 серія.
15.20 «Єралаш».
15.40 КОАПП.
16.05 Срібна куля. Шарль де Голль.
17.00 Новини.
17.15 Рятувальники. Екстрений виклик.
17.40 Сміхопанорама.
18.15 «Росіяни в Антарктиді». Спецрепортаж.
18.35 VRS-камера.
19.05 Хто хоче стати мільйонером?
20.00 Час.
20.30 Худ.фільм «Красуні».
22.00 «Михайло Евдокимов і його друзі». Гумористична програма.
23.00 Худ.фільм «Чорна акула».
00.40 Худ.фільм «Таємниця двох океанів». 2 серія.

РТР

05.25 Мелодрама «Меридіан».
06.45 Діалоги про риболовлю.
07.20 Серіал «Повелитель звірів».
08.15 «Військова програма» О. Сладкова.
08.30 Золотий ключ.
08.50 Здоров'я і життя.
09.25 Доброго ранку, країно!
10.05 «Сто до одного». Телегра.
10.55 Наука і техніка.
12.05 Серіал «Дружна сімейка».
12.40 «ХА». Маленькі комедії.
13.00, 19.00 Вісті.
13.20 Худ. фільм «Охоронець».
15.00 «Надія Бабкіна й ансамбль «Російська пісня». 25 років у дружньому колі». Частина 2.
17.00 Моя сім'я.
17.55 Аншлаг.
19.25 Містечко.
20.00 Худ. фільм «Зоряні війни». Епізод I — «Прихована загроза».
22.30 Худ.фільм «Будинок побачень».
00.15 Чемпіонат світу з автогонок у класі «Формула-1». Гран-прі Австрії. Кваліфікація.

НТБ

07.00, 09.00, 11.00, 15.00, 18.00 Сьогодні.
07.15 Серіал «Дзеркало, дзеркало».
07.55 Ох, вже ці діти!
08.20 Доктор Бранд. Без рецепта.
09.15 Серіал «Агент національної безпеки».
10.20 Квартирне питання.
11.25 Серіал «Сімнадцять миттєвостей весни».
12.50 Далі буде...
13.50 Смачні історії.
14.00 Своя гра.
15.25 «Кримінальна Росія». «Жигулівські війни». 2 серія.
16.05 Худ. фільм «Нові пригоди невловимих».
18.40 Серіал «Агент національної безпеки». «Клуб «Аліса». 2 частина.
19.45 Серіал «Сищики». 1 серія.
20.55 Світ кіно.
23.20 «Усе одразу!» Нічні розваги.
23.55 Серіал «Зоряні врата».
00.50 Всі зірки чемпіонату світу з футболу.

НЕДІЛЯ, 12 травня

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00 ТРК «Ера».
09.00 Клуб Суперкниги.
09.20 Крок до зірок.
10.00 Наше військо.
10.30 Хто в домі хазяїн?
11.00 Модний час.
11.30 Формула 36,6.
12.05 Сільський час.
13.00 Хроніка XX століття. І. Багряний.
13.30 «Саме той» про себе.
14.00 Мультфільм на замовлення.
14.50 Новини.
15.00 Чемпіонат світу з автоперегонів «Формула-1». Гран-прі Австрії.
17.00 Перехрестя.
17.30 Ток-ринг.
18.00 Футбол. Чемпіонат України. Вища ліга. «Динамо» (Київ) — «Таврія» (Сімферополь). В перерві — Новини.
19.50 Серіал «Жіночі покої». 5 серія.
20.45 Вечірня казка.
20.50 Вечірня молитва.
20.55 Лотерея «Кено».
21.00 Панорама.
22.00 II Міжнародний джазовий фестиваль «ДОДЖ-2002».
23.00 ТРК «Ера».

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ–2

10.00 Моя професія.
10.50 Реальний сектор.
11.25 Резонанс.
11.55 П'ять вечорів у Парижі. Р. Жіро.
12.30 Хай щастить.
13.10 Естрадна прем'єр-ліга.
13.50 Мультфільм.

КАНАЛ «1+1»

07.00 Бокс по-справжньому. Фелікс Тринідад проти Насіна Черіфі.
08.05 Аншлаг, аншлаг.
09.10 Лото-забава.
10.00—14.00 Програми УТ-2.
14.00 Дісней. Мультфільм «Король Лев. Тімон і Пумба».
14.30 Дісней. Мультфільм «Аладдін».
15.00 Серіал «Поліцейська академія».
15.55 Серіал «Прогулянки з чудовиськами».
16.35 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Ніндзя з Беверлі-Хіллз».
18.10 Серіал «Агентство «Місячне сяйво».
19.15 Великі перегони.
19.30 ТСН — епіцентр.
20.15 «Імперія кіно» представляє. Худ.фільм «Зоряні війни. Імперія завдає удар у відповідь».
22.40 Бокс по-справжньому. Фелікс Тринідад проти Насіна Черіфі.
23.40 Футбольний огляд від «Жиллет».
00.10 «Своє кіно» представляє. Худ.фільм «Хто повернеться — долюбить».

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

КДРТРК

07.00 З любов'ю!
07.30 За київським часом.
08.00 Недільні зустрічі.
08.40 Торговий ряд.
08.45 Шлях до успіху.

«ІНТЕР»

09.00 Прогноз погоди.
09.05 Телефортуна.
09.40 Прокинься і співай!
10.35 Уїк-енд.
11.15 Караоке на майдані.
11.50 Показуха.
12.25 Мелорама.
13.10 Планета «Здоров'я».
13.45 Мультсеріал «Покемон».
14.15 Худ.фільм «Мийники автомобілів».
15.40 КВН. 40 років жартуючи.
16.35 Худ.фільм «Мисливець за стародавностями».
17.35 Худ.фільм «Утікачі».
19.20 Джентльмен-шоу.
20.00 Інформаційно-аналітична програма «Подробиці тижня».
20.50 Худ. фільм «Сміттяр».
22.45 Худ.фільм «Автостоп».
23.40 Спорт-тайм.
00.15 Нічний сеанс. Худ. фільм «Історія кохання та кинджала».
02.10 Прогноз погоди.

ICTV

07.05 Перехрестя.
07.35 Погода.
07.40 Серіал «Висока хвиля».
08.30 Мультсеріал «Вуді Вудпекер і його друзі».
09.05 Серіал «Легенда про Загублене місто».
09.30 Серіал «Чудернацька наука».
10.00, 11.00, 12.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.00 Факти. Гарячі новини.
10.01 Худ.фільм «Кресало».
11.30 Телевізійний центр моди.
12.05 Галопом по Європах.
12.45 Факти. Інформаційна програма.
13.00 Мультфільми.
13.15 Шоу Олени Степаненко.
14.10 Худ.фільм «Матуся у військових черевиках».
15.55 Дог-шоу «Я і мій собака».
16.30 Відгадай і Ко.
17.10 Серіал «Альф». Заключна серія.
17.45 Серіал «Висока хвиля».
18.45 Факти. Інформаційна програма.
19.00 Свобода слова.
20.00 Худ.фільм «Хлопець за викликом».
22.00 Серіал «Приватна міліція».
22.35 Худ.фільм «Автошкола бікіні».
00.15 Штрафний удар.
00.30 Футбол. Чемпіонат Іспанії. Центральний матч туру.

СТБ

07.00 Музичний департамент «Ран ОК».
07.30 Серіал «Загін особливого призначення».
08.40, 01.40 Астрологічний прогноз.
08.50 Прописи.
09.10 Ви практично здорові.
09.30 Ні пуху ні пера.
09.50 Лабораторія малого бізнесу.
10.20 Худ. фільм «Близнюк».
12.20 «Вікна» у світ.
12.50 М-стиль.
13.20 Музичний департамент «Наша двадцятка».
14.40 Док.фільм «У здорову тілі — здоровий дух».
15.00 Статус «neXt».
15.20 «Вікна». Спорт.
15.55 Худ. фільм «Смерть серед айсбергів».
18.00 Автостиль.
18.20 Бізнес-студія.
19.00 Худ. фільм «Перехрестя».
21.15 Худ. фільм «Його гра».
23.50 Худ. фільм «Той,що постав з пекла-5».

НОВИЙ КАНАЛ

07.45 Церква Христова.
08.00 Мультсеріал «Дикі Тонбери».
08.30 Мультсеріал «Дещо про Мімі».
09.00 Мультсеріал «Мишеня Лапич».
09.25 Серіал «Плем'я-2».
10.00 «3х4». Найкумедніше домашнє відео.
10.45, 12.40 Світ індійського кіно.
12.10 Запитайте у лікаря.
13.40 Репортер.
14.05 Худ.фільм «Червоні вітрила».
16.05 Худ.фільм «Облудниця Делансі».
17.45 Спецрепортер.
18.10 Серіал «Загублений світ».
19.00 Репортер.
19.20 Погода.
19.30 Худ.фільм «Карнавал».
22.50 Худ.фільм «Шоу-гьорлз».
00.55 Футбольний огляд «Гол!».
01.25 Огляд Англійської Прем'єр-Ліги.
01.45 Світ індійського кіно.
03.55 Худ.фільм «Шоу-гьорлз».
06.00 Мультфільми.

ГРТ–міжн.

09.00 Новини (із субтитрами).
09.10 Хто хоче стати мільйонером?
10.00 «Єралаш».
10.15 Програма «100%».
10.40 Служу Росії!
11.05 Самі з вусами.
11.35 Ранкова зірка.
12.15 «Непутні замітки» з Д. Криловим.
12.35 Доки всі вдома.
13.10 Скарби Кремля.
13.20 Клуб мандрівників.
14.00 Новини (із субтитрами).
14.10 Срібна куля. Ф. Рузвельт.
15.05 Футбол. Кубок Росії.
17.00 Новини.
17.15 Розумниці і розумники.
17.40 Жарт за жартом.
18.15 Худ.фільм «Вжити до...».
19.30 «Великі батьки. Маршал Жуков.
20.00 Худ.фільм «Країна мавп».
21.30 Часи.
22.40 Худ.фільм «Сірі вовки».
00.30 Худ.фільм «Мордочка».

РТР

05.20 Худ.фільм «Вершник без голови».
06.55 «Астерікс у Галії». Мультфільм.
07.50 Російське лото.
08.40 ТБ «Бінго-шоу».
09.20 Доброго ранку, країно!».
09.55 Сам собі режисер.
10.50 Містечко.
11.25 Худ.фільм «Золото партії».
13.00, 19.00 Вісті.
13.20 Парламентський час.
14.05 Діалоги про тварин.
15.00 Навколо світу.
15.50 ТБ «Бінго-новини».
15.55 Кімната сміху.
16.50 Худ. фільм «Внутрішній простір».
19.25 «Аншлаг» на Волзі.
21.25 Худ.фільм «Весілля».
23.45 Спорт за тиждень.
00.15 Чемпіонат світу з автогонок у класі «Формула-1». Гран-прі Австрії.

НТБ

07.00, 09.00, 11.00, 15.00 Сьогодні.
07.15 Серіал «Дзеркало, дзеркало».
08.00 Серіал «Невідома планета».
09.15 Серіал «Агент національної безпеки».
10.25 Рослинне життя.
11.25 Серіал «Сімнадцять миттєвостей весни». Заключна серія.
12.45 Служба порятунку.
13.25 Подорожі натураліста.
14.00 Своя гра.
15.20 Професія-репортер.
15.45 Я і мій собака.
16.40 «Жіночий погляд» О. Пушкіної.
17.20 Очна ставка.
17.50 Шоу Олени Степаненко.
18.40 Серіал «Агент національної безпеки». «Технологія убивства». Заключна серія.
19.55 Серіал «Сищики». 2 серія.
21.10 Світ кіно.
23.25 Серіал «Зоряні ворота». «П'ята раса».
00.30 Журнал Ліги чемпіонів.

У програмі можливі зміни.

12 травня на УТ-1 о15.00 — чемпіонат світу з автоперегонів «Формула-1». Гран-прі Австрії

БОЇ ВІДГРИМІЛИ, А ТРИВОГА ЗАЛИШАЄТЬСЯ

Кажуть, єдиною мірою часу є пам'ять. А для цих людей спогади чи не найцінніше, що залишилося. Щира бесіда мимоволі переносить у минуле — у дні, коли сивочолі дідусі лише починали зводити підмурівок свого життя: веселилися, навчалися, кохали... воювали.

Лука Сушко (знімок праворуч угорі) пішов на фронт, коли йому ледь виповнилося двадцять. Службовими сходинками піднімався швидко — допомагали молодість і звитяга (знімок ліворуч угорі). Під час тяжкого поранення познайомився зі своєю майбутньою дружиною — медсестрою санчастини. Тендітна Катруся (Лука Григорович і досі так ніжно її називає) полонила серце військового з першої миті. Під свист куль вони й одружилися (розписувалися в одній з місцевих конюшень, в якій тоді зберігалися документи). А через два дні роз'їхалися на різні фронти. Навіть Перемогу випало зустрічати не разом, проте після закінчення війни все життя прожили пліч-о-пліч. На жаль, познайомитися з Катериною Сушко нам не довелося — минає вже два місяці, як Лука Григорович господарює сам з онукою.

Дмитро Сиволап (знімок ліворуч унизу) пройшов війну з першого дня до останнього. Був двічі тяжко поранений, контужений. Тримав оборону Севастополя на славнозвісній плавбатареї «Не тронь меня!» (на знімку серед побратимів посередині). Свого часу бойові товариші навіть склали про неї віршик:

Не тронь меня, фашист проклятый,
А коль нарушишь неба тишь,
Из пламенных моих объятий
Назад живым не улетишь!

Нині у Дмитра Спиридоновича зосталося троє колег по війні. Його тривожать суперечливі почуття:

— Статистика сумна: зі ста чоловік з фронту повернулося лише двоє. От я інколи думаю, чому саме я вижив? З теплом згадую усіх своїх друзів. Хоча страшно було (невідомо, хто виживе завтра), все одно, коли не було атаки, ми збиралися, веселилися, грали на гітарах, баянах, танцювали і, безперечно, попри все вірили в перемогу і щасливе майбутнє нашого народу.

Надія ГОРБАТЮК.
Анастасія СИРОТКІНА.

* * *

Автори висловлюють подяку співробітникам столичного Національного музею Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років за підготовку цього матеріалу.

Пам'ять її серця

Безумству хоробрих

У містечку Куп'янську на Харківщині живе Марія Савеліївна Шкарлетова. Сусіди знають її як турботливу медичну сестру центральної районної лікарні. Колишні фронтовики — як Героя Радянського Союзу і хороброго санінструктора, яка заради їхнього спасіння робила неможливе.

Час багато чого забирає

Досі отримує Марія Савеліївна листи подяки. Ось один з них:

«Пише вам колишній комсорг одного з полків 57-ї гвардійської стрілецької дивізії гвардії капітан запасу Георгій Тимофійович Фонарьов. Ви мене, може, й не пам'ятаєте. А я, та й багато хто, кому Ви врятували життя під час боїв на плацдармі за Віслою, ніколи Вас не забудемо. У моєму сімейному архіві всі ці роки зберігається фронтова газета «Мы победим», в якій розповідається про Вашу славну роботу бойової медсестри і про присвоєння Вам високого звання Героя Радянського Союзу. Від щирого серця радий за те, що Батьківщина так високо оцінила Ваш ратний подвиг. І дуже вдячний за все, що зробили Ви для нас».

Час багато чого забирає з пам'яті. Але у Марії Савеліївни, як у кожного фронтовика, є своя пам'ять про війну — пам'ять серця. Про себе Марія Савеліївна розповідає мало. Більше про загиблих у бою товаришів та про тих, кому врятувала життя.

...Народилася Марія у лютому 1925 р. в селі Кислівка Куп'янського району. Там її застала війна. Батько і брат пішли на фронт у першу мобілізацію і загинули. Марійка працювала в колгоспі. Після невдалої евакуації разом з мамою і молодшим братиком повернулася в рідне село, де вже господарювали німці. Що таке фашизм, дівчина побачила на власні очі. Тому 1943 року, одразу після окупації, сімнадцятирічною дівчинкою прийшла до військкомату з проханням відправити її на фронт. Після навчання на курсах санінструкторів брала участь у визволенні України, Білорусії, Польщі.

Спрага — ніщо, відвага — все

Перше бойове хрещення Марія отримала в Дніпропетровській області, у великому загині Дніпра, де незабаром 170-й гвардійський стрілецький полк 57-ї гвардійської стрілецької дивізії форсував річку.

Марія Шкарлетова згадує: «Чути голоси поранених: «Сестричко, пити...!» А води — жодного ковтка. Треба пробиратися до води два кілометри під ворожим вогнем».

Марія піднялася траншеєю і пішла через бруствер окопу — в бік ворога, на «нейтральну» територію. Там, метрів за сто, був колодязь із журавлем.

Лінія вогню завмерла. Запанувала тиша: ніби закінчилася війна. З піднятою головою, не поспішаючи, до колодязя йшла дівчина. Лівою рукою вона притримувала санітарну сумку, а правою несла два солдатських казанки, що зрадливо дзвеніли. Але Марія продовжувала йти, дивлячись на сонце, що ховалося за небосхилом, ніби прощаючися з ним. Передова мовчала — гітлерівці були приголомшені зухвалістю дівчини.

Біля колодязя зупинилася. Наповнивши по вінця казанки водою, рушила в зворотньому напрямку. Ось і бруствер траншеї: ще три кроки — і небезпека позаду. По обличчю стікали краплини поту. Вона обережно поставила на землю казанки. І тої самої миті позаду пролунав глухий постріл. Щось гаряче вдарило її в праве плече. І одразу наші бійці відкрили вогонь по ворогу.

Долаючи біль, Марія доповзла до краю глибокої вирви і заховалася в ній. Уже в траншеї, витираючи бинтом розпашіле обличчя, сестричка тихо заплакала.

Автограф на рейхстазі

...Вісла. Кілька днів не стихають кровопролитні бої на підступах до Варшави: німецькі гармати ведуть шалений вогонь.

Офіцер, троє солдатів і санінструктор Маша Шкарлетова тихо пливуть у човні. Більшу частину річки вдалося подолати непомітно. А коли гітлерівці відкрили вогонь, було вже пізно: на допомогу героям прийшло підкріплення. Розпочався запеклий бій.

Понад сотні поранених вона надала

Бойові друзі — санінструктори Микола Воронкін та Марія Шкарлетова. Берлін, травень 1945 року.

допомогу під час захоплення плацдарму на західному березі Вісли, багатьох врятувала від смерті.

У складі свого рідного гвардійського червонопрапорного стрілецького Демблінсько-Берлінського ордена Суворова полку стрілецької Новобузької орденів Суворова і Богдана Хмельницького дивізії пройшла Марія Савеліївна Шкарлетова від Дніпра до Берліна. Була серед тих, кому випало на власні очі побачити прапор Перемоги, на стіні рейхстагу залишити свій автограф.

У березні 1945-го М. С. Шкарлетовій було присвоєно звання Героя Радянського Союзу «За мужність і відвагу, проявлену на фронтах Великої Вітчизняної війни, за форсування річки Вісли в числі перших, за захоплення та утримання плацдарму, за врятування поранених і винесення з поля бою з їхньою особистою зброєю понад 100 солдатів Батьківщини».

Після війни Марія закінчила Куп'янське медичне училище. Відтоді незмінно працює медсестрою в центральній райлікарні. 1965 року Марію Савеліївну нагороджено медаллю імені Флоренс Найтінгейл Міжнародного Червоного Хреста.

Гамірно і весело буває у квартирі М. Шкарлетової, коли приїздять діти й онуки. Обидві дочки, як і мати, обрали професію медиків.

Анатолій ХОВЗУН,
капітан II рангу у відставці.

Ялта, Крим.

А нас захистити нікому

Напишу вам і я

Шановні депутати! Звертається до вас інвалід Великої Вітчизняної війни II групи Іван Трохимович Колісник. Прошу: поверніться нарешті обличчям до ветеранів та інвалідів війни і допоможіть цим мученикам. Захищаючи державу від лютого ворога, мільйони з нас поклали свої голови, інші, скалічені війною, піднімали країну з руїн.

А що ми маємо нині? Мізерні пенсії, які ледь покривають вартість ліків, і переполовинений Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», що працює на чверть. Наприклад, компенсації за санаторне лікування — аж 70 гривень —бракує навіть на ліки, а путівка коштує не менш як 600 гривень. Дрова і вугілля останні чотири роки не виділяють — маю купувати за власні гроші. Продуктовий магазин для інвалідів закрито. Хата потребує ремонту, а який там ремонт, коли харчі придбати нема за що? Ощадбанк, схоже, не збирається повертати вкрадені гроші. Черга на безкоштовний пільговий автомобіль — це черга на кладовище! Мій номер 577 — ось уже кілька років незмінний...

Після двох поранень на фронті я довго лікувався, але, слава Богу, піднявся. Потім працював у нафтовій промисловості. Праця нашої бригади дала державі не один мільйон прибутку. А тепер — старий і немічний — я країні вже не потрібен...

Жити за таких умов і байдужого ставлення влади до інвалідів та ветеранів війни неможливо. До нас, з нашими ранами і хворобами — ставлення має бути іншим. По-перше, поверніть наші заощадження. По-друге, пенсія має бути не нижча за прожитковий рівень. По-третє, забезпечте інвалідів та ветеранів війни транспортом згідно з чинним законодавством.

Це і називатиметься турботою.

Іван КОЛІСНИК.

Красносілля Олександрівського району
Кіровоградської області.

День Победы

Родился он не на параде,
А в сердце каждого бойца.
И путь он начал в Сталинграде
Под градом жгучего свинца.
Он шел весь в пламени сражений
Больших потерь и страшных бед.
Где были горечь поражений
И слава доблестных побед.
На том пути совсем не близком
Остались тысячи солдат,
Что нынче звездным обелиском
В пути у Вечности стоят.
Ему способствовали, чтобы
Он шел быстрее, чем всегда,
Заводы, шахты, хлеборобы —
Бойцы военного труда.
И только в мае сорок пятом
В чужой, фашистской стороне
Уже у самого заката
Он объявил конец войне.

Георгий КОНОНОВ, ветеран войны и труда.

Киев.

Не телефон, а дійний апарат

Питання руба

Коли нам потрібні певні побутові прилади, ми їх або виготовляємо (хто вміє), або ж купуємо, сплачуючи відповідну суму грошей. Свого часу я придбав пилосос, телевізор, радіоприймач, електрокамін, електродуховку та іншу техніку. Ними я, звісно ж, користуюся безплатно — сплачую лише за спожиту електроенергію згідно з показниками лічильника.

Ось тільки «Укртелекому» я повинен платити невідомо за що. За стовпи і дроти заплатив, за підключення до телефонної мережі та установку телефонного апарату —теж. Як на мене, телефонний апарат — це звичайний побутовий електроприлад. І плата за нього має вноситися згідно з використаною електроенергією і наданими послугами зв'язку (плачу посекундно). За що ж тоді щомісяця з мене беруть 4 гривні 40 копійок?

Анатолій ОЛІЙНИК,
інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Уладівка
Літинського району
Вінницької області.

Проблема в конверті

Щоденний подвиг — долання злиднів

Прочитала статтю «Особливі пенсії за особливі заслуги» — й біль душу пройняв. Мій батько — Душка Лука Олександрович — ветеран війни. З серпня 1941-го по жовтень 1945 року служив у розвідроті. Дійшов до рейхстагу, визволяв Польщу, Румунію, Чехословаччину. Але, як з'ясувалося, перед країною він особливих заслуг не має і отримує пенсію 98 грн. 18 коп.

Додому після війни повернувся майже глухий — через сильну контузію. Лікували його народними методами, але слух повністю не повернувся. Групи інвалідності він не має, хоча ветерани, які воювали разом з ним, отримали статус інвалідів війни. Старість потребує лікування. А нема за що. Таких людей, як мій батько, залишилося дуже мало, і кожен прожитий ними день — це подвиг. Рідна державо, подбай про своїх ветеранів!

О. ДУШКА.

Першотравневе
Чорнобаївського району
Черкаської області.

Країна не повернулася з війни

Минулого року нас позбавили пільг. Зобов'язали виплачувати комунальні послуги, бо в нас немає дружин та неповнолітніх дітей. Це насмішка над нами: звідки у нас маленькі діти, якщо нам уже за вісімдесят.

1941 року ми, двадцятирічні, пішли на фронт, воювали з фашистською Німеччиною, а 1945-го — з японцями. Наші дружини пережили окупацію, підірвали здоров'я та залишили цей світ раніше за нас.

Нині живемо у родинах дітей, в яких уже дорослі діти. Грошей ні на що не вистачає. Пільги скасували і тепер ми — тягар для наших рідних.

Онуки й правнуки дивляться на нас та обіцяють за наші муки помститися. Якщо діти живуть з такою злобою, то про нас вже годі й казати?

Інколи навіть думаємо про те, що краще б ми загинули на полі бою, ніж переживати за своїх нащадків, які живуть у бідності. Так за що ж ми воювали?

Г. РУБАН, М. ЛЕВЧЕНКО,
А. КОРЛЬ, офіцери, військові розвідники.

Макіївка
Донецької області.

Вірю, що тато живий!

Я досі вірю, що мій батько — Василь Федорович Лебединець — живий, і шукаю його ось уже сорок років. Можливо, хтось допоможе пролити світло на його долю.

Василь Лебединець народився в 1919 році в селі Мала Ворожба Лебединського району Сумської області. За фахом був токарем. Мати розповідала, що він дуже гарно грав на гітарі. У серпні 1939 року його призвали в діючу Робітничо-селянську Червону армію. Батько брав участь у Фінській війні, потім — у Великій Вітчизняній. На знімку 1941 року тато (праворуч) сфотографований з другом. Тоді він служив зв'язківцем при Гаубічній артилерії 392-го полку.

Розшукую батька з 1962 року. Відправляв запити в усі можливі інстанції. Отримав 17 документів, але дані в них не стикуються між собою (наприклад, повідомили, що тато загинув у 412 ГАП, тоді як служив він у 392 ГАП). Міністерство оборони СРСР взагалі відмовчалося.

Я сподіваюся, що відгукнуться люди, які служили разом з батьком. А можливо, і він сам...

Іван ЛЕБЕДИНЕЦЬ.

Суми.

P. S. Адреса автора в редакції.

Баланс за 2001 рік АКБ "Український банк торгового співробітництва" м.Харків

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	4828	4672
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	5293	756
4	Цінні папери на продаж	181	17
5	Кредити та заборгованість клієнтів	73466	48762
6	Інвестиційні цінні папери	0	0
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	2	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	15488	9236
9	Нараховані доходи до отримання	286	30
10	Інші активи	2563	2613
11	**Усього активів**	**102107**	**66086**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	23227	12501
13	Кошти клієнтів	47509	27602
14	Інші депозити	0	0
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	2801	1025
16	Нараховані витрати до сплати	416	87
17	Інші зобов'язання	536	243
18	**Усього зобов'язань**	**74489**	**41458**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	18000	18000
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, що викуплені в акціонерів	0	0
22	Емісійні різниці	0	0
23	Резерви	156	68
24	Результати переоцінки	7313	4746
25	Нерозподілений прибуток	2149	1814
26	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	0	0
27	**Усього власного капіталу**	**27618**	**24628**
28	**Усього пасивів**	**102107**	**66086**

Керівник **В.Ю.Степанов**

Головний бухгалтер **Н.М.Косенко**

Звіт про фінансові результати за 2001 рік АКБ "Український банк торгового співробітництва" м.Харків

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
1.1	Процентний дохід	19330	10591
1.2	Процентні витрати	-17899	-10214
1	Чистий процентний дохід	1431	377
2.1	Комісійний дохід	6015	5924
2.2	Комісійні витрати	-163	-290
2	**Чистий комісійний дохід**	**5852**	**5634**
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	1613	1202
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	73	44
8	Операційний дохід	8969	7257
9	Загальноадміністративні витрати	-5532	-3240
10	Витрати на персонал	-1970	-815
11	Прибуток від операцій	1467	3202
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-700	-1597
13	Прибуток до оподаткування	767	1605
14	Податок на прибуток	-352	-719
15	Прибуток після оподаткування	415	886
16	Непередбачені доходи/витрати	9	-2
17	Чистий прибуток/ збиток банку	424	884
18	Чистий прибуток на одну просту акцію	0,24	-
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0,24	-

Аудиторський висновок про достовірність фінансової звітності за 2001 рік та аналіз фінансового стану на 31.12.2001 р.

АКБ"Українського банку торгового співробітництва" м.Харків

Нами, незалежними аудиторами Хоробрих Л.Іта Жуковою А.П на підставі договору №02/07/-2001 від 20.07.2001р було здійснено перевірку достовірності фінансової звітності за 2001 рік та аналіз фінансового стану Акціонерного комерційного банку "Українського банку торгового співробітництва", до складу якого входять 2 філії, станом на 31.12.2001р.

Проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо обгрунтування сум та інформації,розкритих у фінансовій звітності, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам, щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні,чинним протягом перевіряємого періоду.

Аудитори вважають,що проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну основу для аудиторського висновку.

Аналіз стану бухгалтерського обліку і фінансової звітності дозволяє зробити такі висновки:

- встановлений порядок ведення бухгалтерського обліку задовольняє вимогам нормативних документів,чинних у перевіряємому періоді;
- формування резервів станом на 01.01.2002 р. здійснювалося банком відповідно до вимог чинного законодавства;
- на протязі 2001 р АКБ"УБТС" дотримувався економічних нормативів, встановлених Національним банком України;
- фактів діяльності та проведення операцій, на здійснення яких банк не мав Ліцензії НБУ,дозволу НБУ не встановлено;
- у перевіряємому періоді зловживань з боку керівництва банку не встановлено;
- стан системи внутрішнього аудиту відповідає вимогам Положення про організацію внутрішнього аудиту в комерційних банках,затвердженого постановою Правління НБУ № 114 від 20.03.98 р.
-"кредитний портфель" банку є задовільним.

Аудиторами за термін перевірки зібрано достатньо інформації що ,дає дійсне уявлення про реальний стан активів і пасивів банку "УБТС".Надана банком фінансова звітність відображає дійсне фінансове становище банку.

Аудитори підтверджують,що фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах достовірно і повно подає фінансову інформацію про банк станом на 31.12.2001 р., згідно з нормативами щодо організації бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні.Аудитори підтверджують річну фінансову звітність у складі:баланс,звіт про фінансові результати, звіт про власний капітал,звіт про рух грошових коштів за 2001 рік.

Аудитори вважають, що АКБ "УБТС" можна видати позитивний висновок за результатами діяльності за 2001 рік.

Директор Аудиторської фірми "Квестор" **М.В.Хоробрих**
Аудитор **Л. І Хоробрих**

(сетифікат аудитора серії "Б" №000124 подовжений за рішенням Аудиторської палати України №75 від 24.12.99 р терміном до 29.02.2004 р.)

Аудитор **А.П. Жукова**

(сертифікат аудитора серії "Б" №000119 подовжений за рішенням Аудиторської палати України № 87 від 10.03.00р терміном до 10.03.2005 р.)

Баланс на 1 квітня 2002 року 331489 "ПОЛТАВА-БАНК" Полтава

(тис. од.валют)

Рядок	Найменування статті	01-04-2002р.	01-01-2002р.
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	6347	5953
3.	Кошти в інших банках	15179	15281
4.	Цінні папери на продаж	614	1282
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	74716	61993
6.	Інвестиційні цінні папери	12	51
7.	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	4828	4694
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	16464	16291
9.	Нараховані доходи до отримання	2624	2656
10.	Інші активи	55783	65716
11.	**Усього активів**	**176566**	**173916**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
12.	Кошти банків	17007	12500
13.	Кошти клієнтів	121385	124463
14.	Інші депозити	648	82
15.	Боргові цінні папери емітовані банком	428	58
16.	Нараховані витрати до сплати	1933	1703
17.	Інші зобов'язання	4146	4147
18.	**Усього зобов'язань**	**145547**	**142953**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19.	Статутний капітал	13300	13300
21.	Акції, викуплені в акціонерів	-150	-150
	6-7кл.	56	3835
23.	Резерви	407	407
24.	Результати переоцінки	8199	8199
25.	Нерозподілений прибуток	9207	5372
27.	**Усього власного капіталу**	**31019**	**30963**
28.	**Усього пасивів**	**176566**	**173916**
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)		

Звіт про фінансові результати на 1 квітня 2002 року Форма N1_11.91 331489 "ПОЛТАВА-БАНК" Полтава

(тис. од.валют)

Рядок	Найменування статті	01-04-2002р.	01-01-2002р.
	Доходи	**6920**	**33150**
60	Процентні доходи	4478	20926
61	Комісійні доходи	1410	6069
62	Результат від торговельних операцій	965	5434
63	Інші банківські операційні доходи	36	48
64	Інші небанківські операційні доходи	31	598
	Витрати	**6864**	**29315**
70	Процентні витрати	4660	16761
71	Комісійні витрати	29	108
73	Інші банківські операційні витрати	188	761
74	Інші небанківські операційні витрати	2391	8423
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	-462	1462
	Прибуток (збиток) до сплати податку	114	5634
79	Податок на прибуток	58	1800
	Чистий прибуток (збиток)	56	3835

Голова Правління АБ "Полтава-банк" **Некрасов О.В.**

Головний бухгалтер **Щербак Л.І.**

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 17.04.02 р. по справі № 6/277-3/290 визнано банкрутом відкрите акціонерне товариство «Петрівський завод продтоварів» (28300, Кіровоградська обл., Петрівський район, с. Балахівка, вул. Шевченко, 6) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Христенко Вадима Васильовича, ліцензія № 249798 09.03.2001 р. (26028, м. Кіровоград, вул. Героїв Стпалінграду, 4, к. 9, тел. (0522) 55-16-41, 24-88-71).

МІКРОФІНАНСОВИЙ БАНК

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів ЗАТ "Мікрофінансовий Банк" (МФБ) відбудуться 28 червня 2002 року, об 11:00, у приміщенні банку, за адресою: Україна, 03150, м. Київ, вул. Боженка, 86.

Порядок денний:
1. Визначення кворуму
2. Призначення голови та секретаря зборів
3. Затвердження порядку денного
4. Затвердження протоколів позачергових зборів акціонерів 18.12.2001 року
5. Доповідь Голови Правління про річний розвиток "МФБ"
6. Затвердження Положення про Ревізійну комісію
7. Доповідь про висновки Ревізійної комісії до звіту та балансу банку
8. Затвердження річних результатів банку
9. Затвердження звіту зовнішнього аудитора за 2001 фінансовий рік
10. Вибір зовнішнього аудитора за 2002 фінансовий рік
11. Інші питання

Ліцензія НБУ № 195 від 06.12.2001

Господарським судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44-В) за заявами ДПІ у Дарницькому районі м. Києва, було порушено провадження по справах про банкрутство:

1. № 23/149, КП «Транспослуги» (Київ, вул. Коцюбинського,18) код 23534135, р/р 260012145 в АКБ «Легбанк».

2. № 24/168-б, ПП «Антарес» (м. Київ, вул. Поліська,3) код 22862788, р/р 26006209802052 в АКБ «Укрсоцбанк».

Ліквідатором призначено Шніта Петра Олександровича, ліцензія № 249795 від 19.10.01 р. (м. Київ, вул. Кошиця, 3, тел. 572-60-75).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Чернігівської області (14000, . Чернігів, пр-т Миру, 20) постановою від 16.04.2002 справа № 9/58-б визнано банкрутом дочірнє підприємство Ніжинська ПМК-211 відкритого акціонерного товариства «Чернігівводбуд», м. Ніжин, вул. Єсипенка, 1, ЄДРПОУ 30911112, поточний рахунок 26000300373, в Ощадбанку м. Ніжин, МФО 343121.

Розпорядником майна призначено Танську Т. Ю., ліцензія Мінекономіки України № 034 від 21.08.2000 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б15/233/97 «б» про банкрутство Державного відкритого акціонерного товариства шахти «Самарська» Державної холдингової компанії «Павлоградвугілля».

Юридична адреса ДВАТ шахта «Самарська»: 51500, м. Тернівка, Дніпропетровської обл. Р/р 2600130170214 в ПІБ м. Павлограда, МФО 305556, ОКПО 00178376.

Розпорядник майна-арбітражний керуючий Шевцов Ю. О.

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ОГОЛОШУЄ НАБІР НА ФАКУЛЬТЕТ

ОФІС-МЕНЕДЖЕРІВ

ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ:

офіс – менеджер;
референт – перекладач;
менеджер з інформаційного моніторингу;
офіс-менеджер документальних комунікацій;
офіс-менеджер з прикладних технологій діловодства.

www.knukim.edu.ua

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ ПРАЦЮЄ ЦІЛОДОБОВО

Телефони (044) 295-13-06, 295-85-27, 295-11-03

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) від 15.04.2002 р. по справі № Б-7/258 Відкрите акціонерне товариство «Льон» (77350, Івано-Франківська область, Калуський район, с. Боднарів, код ЄДРПОУ 05425796, р/р 26002345001271 в Калуському ТВБВ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 336019 визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру і призначено ліквідатором — арбітражного керуючого Кохана В. В. (ліцензія АА № 249772 від 19.10.2001 р., адреса: 77302, м. Калуш, вул. Грушевського, 88/21, тел. (03472) 5-25-50, 2-51-13, 94-3-37).

Правління ЗАТ «Укрпрофоздоровниця»

повідомляє, що 20 червня 2002 року о 10.00 у залі Президії Ради Федерації профспілок України за адресою: м. Київ, майдан Незалежності,2, відбудуться Загальні збори ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» **з порядком денним:**

1. Про другу емісію акцій ЗАТ «Укрпрофоздоровниця».
2. Про відчуження майна.
3. Про внесення змін до Статуту ЗАТ «Укрпрофоздоровниця».
4. Про ліквідацію філії Одеського дочірнього підприємства ЗАТ «Укрпрофоздоровниця».
5. Про створення закритого акціонерного товариства «Миргородкурорт».
6. Про створення закритого акціонерного товариства «Приазовкурорт».

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) за позовом Красноармійського районного управління Пенсійного фонду України Донецької області порушив справу № 18/46Б про банкрутство колективно-сільськогосподарського підприємства ім. Свердлова (юридична адреса: с. Красне Красноармійського району, Донецької області, р/р 26003420008001, ТВБВ АК АПБ «Україна» м. Красноармійськ, код ОКПО 00695427, МФО 335418).

Розпорядник майна — арбітражний керуючий Самсонов Олександр Олександрович, ліцензія № 249558.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Тернопільської області постановою від 21 грудня 2001 року (справа № 10/5-10) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Підгаєцького консервного заводу, м. Підгайці Тернопільської області, вул. Міцкевича, 26, ідентифікаційний код 00379703.

Ліквідатором призначено Андрощука Василя Яковича (ліцензія Міністерства економіки України АА № 047686), К. Т. 03548 2-27-54, м. Бережани, Січових Стрільців, 67/33. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Хозяйственным судом Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) возбуждено дело №33/144 Б о банкротстве ЗАО «Промтехоборудование», юридический адрес: 83045, г. Донецк, ул. Куйбышева, 67, почтовый адрес: 83050, г. Донецк, ул. Университетская, 36 а, р/с 26000187835002 в ДРУ КБ «Приватбанк», МФО 335496, код ОКПО 24812613.

Распорядителем имущества назначен арбитражный управляющий Перцов Эдуард Юрьевич (лицензия № 047749). Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Господарський суд Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу про банкрутство № 3/306, ДП «Учбово-курсовий комбінат» відкритого акціонерного товариства державної холдингової компанії «Селидіввугілля», 85400, Донецька область, м. Селидово, вул. Пушкіна, 10, код ЗКПО 30393351, р/р № 260001802916 в АКБ УСБ м. Донецьк, МФО 334011. Розпорядником майна призначено Євсеєнка В. В., ліцензія № 047787. Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

***31 травня 2002 року о 12-00,** за адресою Полтавська обл., Шишацький р-н, вул. Леніна, 59, Шишацька райспоживспілка, відбудеться тендер з реалізації майна банкрута, Шишацької автоколони райспоживспілки, в складі: Гараж 530 кв. м. ціна 20000 грн, гарантийний внесок 5 %; Автомобілі тех. несправні. Заявки надсилати до 30 травня 2002 р. за вищевказаною адресою.*

До уваги акціонерів ЗАТ «Укррос»!
ЗАТ «Укррос»

повідомляє про скликання чергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 27 червня 2002 року о 10.00 годині за адресою: 03035, Україна, м. Київ, вул. Солом'янська, 1, к. 303.

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління (Генерального директора) за підсумками фінансово-господарської діяльності Товариства в 2001 році.
2. Звіт ревізійної комісії про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства в 2001 році.
3. Затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2001 р.
4. Затвердження порядку покриття збитків Товариства за 2001 рік та нормативів планового розподілу прибутку на 2002 рік.
5. Затвердження нової редакції Статуту Товариства.
6. Затвердження внутрішніх положень Товариства.
7. Про прийняття заходів щодо покращення фінансово-господарського стану Товариства.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 9.00 до 9.45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам необхідно мати при собі паспорт або інший документ, що засвідчує особу. Представникам акціонерів додатково потрібно мати доручення, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства. З матеріалами та документами щодо чергових зборів акціонерів можна ознайомитись в Товаристві.

Довідки за телефоном: (044) 245-61-39.

Генеральний директор ЗАТ «Укррос».

СГ ТзОВ «Максимів», ідент. номер 30760648, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 77070, с. Юнашків, Рогатинського району, Івано-Франківської області.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Хорольський молококонсервний комбінат дитячих продуктів», керуючись статтею 56 закону України "Про господарські товариства" повідомляє про зменшення статутного фонду на суму 4 313 154 гривень.

Новий статутний фонд Товариства складає 1 364 520 гривень.

ВАТ «Насінницький радгосп імені Енгельса»

ЗКПО 05406304, зареєстроване в Миколаївській районній державній адміністрації Одеської обл. 30 липня 1996 р. за № 17 повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Правління відкритого акціонерного товариства «Луганськгаз»

повідомляє про зміну юридичної адреси ВАТ.

Наша адреса: 91055, м. Луганськ, вул. Т. Г. Шевченка, 102.

Приватне підприємство «Формула-А» (код ЄДРПОУ 24367254) повідомляє про проведення перереєстрації у зв'язку зі зміною форми власності на Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Формула-А».

Арбітражний суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зиніна, 1) порушив справу № 10/280 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Лубнигаз» (37503, м. Лубни, вул. Л. Толстого, 87, р/р 26003170395067 в ПРУ КБ Приватбанк м. Полтава, МФО 331401, код 05524713).

Розпорядником майна призначено Несвіта В. І. Ліцензія № 047993 від 19.10.2001 р. видана Міністерством економіки України (м. Полтава, Майдан Незалежності, 1Б).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

ПП «Видавничий центр «ПРОГРЕС» код ЄДРПОУ 31752780 повідомляє про ліквідацію та приймає скарги в письмовому вигляді за адресою: вул. Ак. Туполєва,18-г, кв.63 протягом двох місяців.

ТОВ «Консультант», код ЗКПО 31238457, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення за адресою: м. Київ, вул. Тополева,4, кв.16.

Постановою Господарського суду Полтавської області по справі № 8/296 ТОВ «РосУкр-Кремінь» м. Кременчук код 24827543 визнано банкрутом, ліквідатор Чорнокондратенко І. П.

Українсько-канадське Підприємство з обмеженою відповідальністю «Дісе» (код ЗКПО № 23152741, юридична адреса: м. Київ, вул. Артема, 26-А, офіс 15) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дати публікації цього оголошення.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44 Б) Постановою від 09. 04.2002 р. по справі 10/57 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «Торгово-виробниче підприємство «Експрес-сервіс» (ЗКПО 22891100, юридична адреса: м. Київ, вул. Урицького,32, кв.70, рах. 26009000401 в АБ «Експрес-банк» м. Києва, МФО 322959). Ліквідатором призначено Конченка Валерія Дмитровича (ліцензія № 04721 від 16.10.2001 р., адреса: м. Київ, вул. Мішуги, 11, кв.61).

ВАТ «Видубичі»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 27 червня 2002 року о 15.00 в актовому залі за адресою: м. Київ, вул. Інженерна, 1.

Порядок денний:

1. Звіт та висновки ревізійної комісії.
2. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2001 р.

Адміністрація.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) порушив справу № Б-3974/2-24 про банкрутство ДГ «Українка», ЄДРПОУ 23913068, (62120, с. Куліничи, Харківський р-н, Харківська обл., р/р 260090168, в Салтівській філ. АКБ «Укрсоцбанк», МФО 350523).

Розпорядник майна Барановський О. М. (ліц. № 047705 від 02.10.2001 р.)

Заяви від кредиторів та санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Господарським судом Чернігівської області (поштова адреса 14000, м. Чернігів, просп. Миру,20) ухвалою від 17.04.2002 р. Порушив справу 5/66 Б про банкрутство Колективного підприємства «Райагробуд» (поштова адреса: 16600, м. Ніжин, вул. Носовський шлях,18, код за ЄДРПОУ 03588212, р/р 2600730039 в Ощадбанку № 204, м. Ніжин, МФО 353456).

Розпорядником майна призначено Куровського Володимира Васильовича, ліцензія № 000365 від 22.03.2000 р. (м. Ніжин, вул. Московська,2а)

Заяви від кредиторів та санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області від 18 березня 2002 року справа Б 15/67/00 на ЗАТ «Дніпропетровський завод газової апаратури» введена процедура санації, керуючим санації призначений Шевцов Ю. О.

Плани санації, які передбачають викуп цілісного майнового комплексу, приймаються протягом місяця за адресою: 49107, м. Дніпропетровськ, вул. Генерала Пушкіна, 123.

Определением хозяйственного суда Донецкой области от 15 апреля 2002 г. возбуждено дело о банкротстве Донецкого государственного завода «Старт», г. Донецк, ул. Новосенная, 78, по делу № 33/35 Б открыта процедура распоряжения имуществом, распорядителем имущества назначен Дьяченко Александр Дмитриевич, лицензия 047865 (Донецк-100, ул. Набережная, 117 а, кв.19), тел. 381-76-10

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шоссе, 7) порушив справу № 60/10-125 "Про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-торгової фірми «Абданк» (21100, м. Вінниця, вул. Привокзальна, 5 ЗКПО 23104966, р/р 26004301113 в Обласному відділенні Ощадбанку, МФО 302076).

Розпорядником майна призначений Калінін П. А. тел. 43-13-97.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м.Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу №24/152-6 про визнання банкрутом ТОВ «Софт-Україна» (03056, м. Київ, вул. Політехнічна, 14, к.16. р/р №26008324501 в АБ «Енергобанк», МФО 300272, код 22902915).

Арбітражний керуючий - Захарчук В.С. (ліцензія АА №047797 від 11 жовтня 2001 р., видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України, тел.: (044) 227-26-92).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються у місячний термін від дня публікації.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 18.06.01 р. порушив справу № 24/367-Б про банкрутство ТОВ «Українсько-канадське спільне підприємство «Інтерпроект», ЄДРПОУ 14275893, (01133, м. Київ, вул. Горького, 5-А), р. № 26006001300794 в ДАСІ-ЕБУ «Укрспецімпексбанк» м. Києва, МФО 322368.

Розпорядником майна призначено Бакуменка Володимира Івановича, ліц. № 380 від 07. 02.01 р. (04074, м. Київ, вул. Мостицька, 16/2, к. 31).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 18.04.2002 р. по справі № Б26/204/01 Мале державне підприємство «Літца» визнано банкрутом та розпочата ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Шевцов Юрій Олександрович, ліцензія АА № 047938; 49107, м. Дніпропетровськ, вул. Генерала Пушкіна, 123, тел. (056) 796-90-46.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ТОВ КБ «Володимирський» зареєстровано у НБУ за № 279 13 грудня 2001 р. Банківська ліцензія за № 199 видана НБУ 29 січня 2002 р.
Зареєстровано статутний фонд у розмірі 16 млн. грн.

Балансовий звіт ТОВ КБ «Володимирський» станом на 01.04.2002

Назва статті	Сума, грн.
Активи	
Кошти та залишки в НБУ	2 540 553,00
Кредити та заборгованість клієнтів з відрахуванням резервів	13 183 552,09
Основні засоби та нематеріальні активи з врахуванням зносу	359 004,84
Нараховані доходи до отримання	135 050,82
Інші активи	10 837,05
Всього активів	**16 228 997,80**
Пасиви	
Зобов'язання	
Кошти клієнтів	217 061,72
Інші зобов'язання	11 528,90
Усього зобов'язань	**228 590,62**
Власний капітал	
Статутний капітал	16 000 000,00
Сплачений статутний капітал	16 000 000,00
Прибуток поточного року	407,18
Усього власного капіталу	**16 000 407,18**
Всього пасивів	**16 228 997,80**

Голова правління — **Шумейко Є. В.**
Головний бухгалтер — **Плахотнюк С. В.**

Звіт про фінансові результати ТОВ КБ «Володимирський» станом на 01.04.2002

Назва статті	Сума, грн.
Процентний дохід	*323 213,23*
Процентні витрати	*0,00*
Чистий процентний дохід	***323 213,23***
Комісійний дохід	*4 291,00*
Комісійні витрати	*0,00*
Чистий комісійний дохід	***4 291,00***
Операційний дохід	***327 504,23***
Загальноадміністративні витрати	***239 267,39***
Витрати на персонал	***61 245,48***
Відрахування в резерви	***26 584,18***
Прибуток від операцій	**407,18**
Прибуток до оподаткування	407,18
Податок на прибуток	0,00
Прибуток після оподаткування	407,18
Чистий прибуток/збиток банку	**407,18**

Голова правління — **Шумейко Є. В.**
Головний бухгалтер — **Плахотнюк С. В.**

Спільне українсько-американське товариство з обмеженою відповідальністю «Юнайтед Моторс» (ідентифікаційний код 22859987), зареєстроване Державною адміністрацією Шевченківського району м. Києва 12.07.1994 року, реєстр. № 05851, повідомляє про свою перереєстрацію в товариство з обмеженою відповідальністю «Юнайтед Моторс».

Інформація про продаж на аукціоні майна Акціонерного агропромислового банку «Україна»

1. Назва об'єкту: однокімнатна квартира з меблями та обладнанням.
Адреса: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 21-А, кв. 30. Загальна площа 40.2 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 101490 грн. (без урахування ПДВ).

2. Назва об'єкту: однокімнатна квартира з меблями та обладнанням.
Адреса: м. Київ, пров. Рильський, 3, кв. 9. Загальна площа 42,4 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 113700 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкти (п. 1—2) можна отримати за тел. (044) 244-15-35.

3. Назва об'єкту: однокімнатна квартира.
Адреса: м. Вінниця, вул. Л. Чайкіної, 2, кв. 101. Загальна площа 36,9 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 21854 грн. (без урахування ПДВ).

4. Назва об'єкту: однокімнатна квартира.
Адреса: м. Вінниця, вул. Л. Чайкіної, 2, кв. 105. Загальна площа 37,9 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 22312 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкти (п. 3 — 4) можна отримати за тел. (0432) 52-03-01.

5. Назва об'єкту: незавершене будівництво 2-х поверхового котеджу.
Адреса: Київська обл., с. Петропавлівська Борщагівка, вул. Київська, 41. Ступінь будівельної готовності 65%, загальна площа будівлі 677,6 кв. м.
Початкова ціна продажу об'єкту: 149070 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (044) 244-11-10, 244-11-01.

Плата за реєстрацію заяви у розмірі 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745, завдаток у розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкту вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, код ЄДРПОУ 22894896, одержувач — філія «Київський аукціонний центр» ДАК «Національна мережа аукціонних центрів».

Умови продажу: проведення розрахунків за придбані об'єкти протягом 30 календарних днів з дати проведення торгів, оформлення прав власності на придбане майно здійснюється за рахунок покупця, питання переоформлення документів на право користування земельною ділянкою вирішується покупцем самостійно. Засоби платежу: грошові кошти.

Заяви на участь в аукціоні приймаються — філією «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: 02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.

Кінцевий термін прийняття заяв — за три робочі дні до дати проведення аукціону.

Аукціон буде проведено 11 червня 2002 р. об 11.00 в приміщенні філії «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.

Ознайомитись з об'єктами можна в робочі дні за вказаними адресами.

Служби з організації та проведення аукціону:
Агентство з питань банкрутства — Ліквідатор Банку «Україна», м. Київ, пров. Рильський, 10, тел. (044) 244-15-16;
Філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ», м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, тел. (044) 552-72-55.

Курорти

Пляжний сезон відкрито

Минулих вихідних на всіх пляжах Одеси відбулося відкриття літнього сезону, чому посприяла не по-весняному жарка погода. Перед цим спеціальна комісія на чолі з міським головою Русланом Боделаном відвідала місця масового відпочинку на морському узбережжі, оцінивши їх готовність. Кожний пляж влаштував церемонію відкриття по-своєму.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Шахтарі складатимуть велосипеди

У місті Нововолинськ, яке внаслідок закриття тутешніх шахт потерпає від повального безробіття, відтепер випускатимуть велосипеди.

Нове виробництво запровадило підприємство «Аркус-Промет», одним із засновників якого є підприємець із сусідньої Польщі. Закордонний інвестор вклав у проект півмільйона доларів. В орендованих приміщеннях ВАТ «Оснастка» не лише складатимуть рови, а й виготовлятимуть трубчасті деталі на експорт. Сучасні виробничі лінії підприємства здатні випускати на рік майже 200 тисяч веломашин. Відтак шахтарське містечко одержить 250 нових робочих місць.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Ой — «Мама»!

Прем'єра

Якщо в театрі імені Франка спитати про наступну прем'єру, відповідають підкреслено невинно: «Мама...» Далі не кажуть нічого, і за цим явно щось приховано. А повністю п'єса зветься «Мама, або Несмачний витвір на дві дії з епілогом» і належить Station... Станіславу Ігнаци Віткевичу, предтечі абсурдизму. Між іншим, п'єса «крута», навіть за мірками нашого часу. Франківці обережно підступалися до абсурдистської драми: згадаймо, «Записки божевільного» і «Маячня удвох» були виставами, по суті, камерними. А от «Мама» — це на повен голос, тут ціле сузір'я артистів: Богдан Ступка, Наталя Лотоцька, Ірина Дорошенко, Володимир Абазопуло, Поліна Лазова та інші. Режисер — Збігнев Наймола (Польща). Прем'єру покажуть 11 та 12 травня.

На знімку: сцена з вистави. Леон Венгожевський —Остап Ступка, Зоф'я Плейтус — Тетяна Шляхова (дебют на франківській сцені).

Христофор ГРУША.

Студентська мелодія для флейти

Конкурси

У столиці вшановували переможців мистецького конкурсу «Таланти КПІ-2002». Цьогоріч до таких традиційних номінацій, як живопис, графіка, декоративно-прикладне мистецтво додалися й нові — поезія та музика.

Мета заходу — заохочення студентів, викладачів та співробітників Національного технічного університету до художньо творчості, розвиток здібностей і духовне збагачення особистості.

Вікторія ЛИТВИН.

Уточнення

7 березня 2002 року наша газета опублікувала статтю Володимира Еннанова «Наш суд — найгуманніший у світі?», у якій ішлося про вирок міського суду Шахтарська стосовно громадянина Діковенка. Уточнюємо, що постанову було ухвалено Шахтарським районним судом Донецької області і дана справа Шахтарським міським судом не розглядалася.

Спорт

Хокей

Усе вище, вище і вище...

Учора до Києва з чемпіонату світу з хокею, який триває у Швеції, повернулася національна збірна України. Підопічні Анатолія Богданова та Олександра Сеуканда виступили гідно. Вже не стоїть гостре питання виживання у вищому дивізіоні. А, навпаки, приємною традицією для нашої команди стало просування вгору. Торік українці були десяті, нині — дев'яті.

Завершили змагання українські хокеїсти перемогою над Австрією — 3:2 (Климентьєв, 18, Шахрайчук, 41, Цируль, 51 — Кальт, 18, Бранднер, 39).

Наведемо результати нашої збірної. У групі: Україна— Словаччина. 3:4. Україна—Польща. 3:0. (Шахрайчук, 5, 44, Сальников, 60). Другий етап. Україна—Росія. 3:3 (Цируль, 6, Ширяєв, 15, Шахрайчук, 28 — Ткаченко, 26, Прокоп'єв, 35, Жуков, 44). Україна—Швеція. 0:7. Лише краща різниця закинутих і пропущених шайб дала змогу росіянам грати в 1/4 фіналу.

Футбол

Лужний — володар Кубка Англії

. Лондонський «Арсенал», за який виступає наш Олег Лужний, виграв Кубок Англії. У фінальному матчі, який відбувся на стадіоні «Міленіум» у головному місті Уельсу — Кардіффі, «канонiри» виграли в земляків з «Челсі» — 2:0. Лужний, найімовірніше, стане й чемпіоном Англії, бо його клуб випереджає переслідувачів на п'ять очок.

Фінал у Глазго — німецько-іспанський

Ліга чемпіонів. Матчі-відповіді 1/2 фіналу. «Байєр» (Німеччина) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). 1:1. Леверкузен. «Бай-Арена». 22 500 глядачів. **Голи**: Нойвілл, 45 — Кін, 28. **Перший матч — 2:2.**

«Реал» (Іспанія) — «Барселона» (Іспанія). 1:1. Мадрид. «Сантьяго Бернабеу». 75 000 глядачів. **Голи**: Рауль, 43 — Ельгера, 49, у власні ворота. **Перший матч** — 2:0.

Отже, у Глазго 15 травня у фіналі зустрінуться «Реал» і «Байєр», які, до речі, не стали чемпіонами своїх країн. У Німеччині «золото» виграла «Боруссія» (Дортмунд), в Іспанії — «Валенсія».

Приз розіграють фаворити

Кубок України. Півфінальні матчі-відповіді. «Динамо» (Київ) — «Металург» (Маріуполь). 2:0. Стадіон «Динамо». 8 000 глядачів. **Голи**: Боднар, 57, Гіоане, 90. Перший матч — 1:1.

«Шахтар» (Донецьк) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 2:0. Стадіон «Шахтар». 31 000 глядачів. Голи: Воробей, 45, Левандовський, 65. Перший матч — 1:2.

Фінал відбудеться в Києві 26 травня на НСК «Олімпійський».

Повернулися «на щиті»

Чемпіонат Європи серед юнаків (U-17). Данія. Збірна України після поразки від швейцарців — 1:3 — зіграла внічию з французами — 0:0 та програла португальцям —1:2 і припинила виступи.

Лише результати

Першість України. Перша ліга. 27-й тур. «Шахтар-2» — «Оболонь». 2:0. ЦСКА — «Прикарпаття». 1:0. «Борисфен» — «Зірка». 1:0. «Дніпро-2» — «Нафтовик». 0:2. «Вінниця» — «Полісся». 1:1. «Волинь-1» — «Сталь». 1:0. «Електрометалург-НЗФ» — «Нива». 4:0. «Чорноморець» — «Динамо-2». 0:1. «Карпати-2» — «Миколаїв». 1:1. **28-й тур.** «Оболонь» — «Миколаїв». 2:0. «Динамо-2» — «Карпати-2». 2:1. «Нива» — «Чорноморець». 1:2. «Полісся» — «Волинь-1». 3:2. «Нафтовик» — «Вінниця». 3:0. «Зірка» — «Дніпро-2». 1:0. «Прикарпаття» — «Борисфен». 3:1. «Шахтар-2» —ЦСКА. 0:1. «Сталь» — «Електрометалург-НЗФ». 1:0.

Теніс

Без Медведєва до лісу не ходити...

Одеса. Матч Україна—Болгарія (Євро-Африканська зона другої ліги Кубка Девіса) показав, що без свого лідера Андрія Медведєва (він травмований) українська команда мало чого варта. Лише «етнічний» львів'янин, а нині донеччанин Орест Терещук заслуговує на позитивну оцінку. Отже, ми програли дуже нетитулованій команді — 2:3. Одиночний розряд: Терещук—Велев. 6:3, 2:6, 6:4, 6:1. Дерновський—Єнев. 4:6, 1:6, 3:6. Терещук—Єнев. 6:3, 7:6 (7:1), 3:6, 6:4. Дерновський—Велев. 5:7, 7:5, 4:6, 3:6. Пари — Терещук/Дерновський—Єнев/Велев. 6:7 (5:7), 7:6 (7:5), 6:7 (4:7), 3:6.

Тепер наша команда у липні в матчі за право залишитися у другій лізі прийматиме збірну Латвії.

К-1

Білорус — король київського рингу

У столичному Палаці спорту відбувся відбірковий турнір «Королі рингу» з виду єдиноборства К-1. Вісім суперважковаговиків із країн СНД (серед них чемпіони світу, Європи, різних відкритих турнірів з карате, тайського боксу, кікбоксингу, боксу, кунг-фу і таеквондо) вибороли право виступати у Гран-прі в Лас-Вегасі.

Як розповіли кореспондентові «ГУ» представник федерації К-1 у Європі Ігор Юшко (Бельгія) та керівник промоушн-груп «К-1—Україна» Володимир Гуц, після Лас-Вегаса головні події переміститься до Японії, де мешкає батько виду спорту — пан Іші. Спершу відбудуться півфінали в Осаці. А фінальні змагання вже десять років прописані у «Токіо-Домі», де збирається сімдесят тисяч вболівальників, а ще понад мільйон — біля телеекранів.

Київський турнір було добре організовано. На жаль, до фіналу не потрапили українські спортсмени. А у вирішальному поєдинку досвідчений мінчанин Сергій Іванович, який вже побував у Лас-Вегасі торік, у напруженій боротьбі виграв за очками у непоступливого 18-річного росіянина Андрія Кірсанова з Нижнього Новгорода.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: фінальний поєдинок турніру з К-1. Сергій Іванович (праворуч) атакує Андрія Кірсанова.

Фото УНІАН.

Наступний номер вийде 11 травня 2002 року.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Редколегія: Сергій ПРАВДЕНКО, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311082.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України